Газета Верховної Ради України

Голос України

Влада–радам!

№ 8 (2255) ♦ Вівторок, 18 січня 2000 року ♦ Ціна договірна

УКАЗ ПРЕЗИДЕНТА УКРАЇНИ

Про проголошення всеукраїнського референдуму за народною ініціативою

ДУМКИ З ПРИВОДУ

Референдум: «сокира» чи вимога часу

Народні депутати коментують президентський указ про проведення 16 квітня всеукраїнського референдуму.

2

■ *1654 р. Відбулася Переяславська Рада.*

■ *1894 р. Народився Василь Батюшков, український живописець.*

■ *1927 р., РНК СРСР ухвалила рішення про визнання будівництва Дніпровської ГЕС першочерговим завданням.*

■ *1966 р. В Одеській області здано в експлуатацію найбільший у країні Котовський лакофарбовий завод.*

18 січня

Крапки над «і»

Нцнішній сесійний тиждень має розставити крапки над «і» у процесах, що відбуваються в парламенті, —наголосив Голова Верховної Ради України Олександр Ткаченко на нараді голів комітетів та фракцій.

У вівторок, окрім запланованих питань економічної політики, депутати визначатимуться щодо законопроектів, розгляд яких перенесено з минулого сесійного тижня, — про тимчасове фінансування витрат з державного бюджету до прийняття закону про держбюджет-2000 з пропозиціями Президента, про Національну раду з питань телебачення і радіомовлення, внесення змін до Конституції та Цивільного кодексу щодо нецільового використання кредитів. На пропозицію керівників 11 депутатських фракцій і груп на вівторок винесено питання про прийняття змін до Регламенту ВР, за якими всі голосування відбуватимуться у поіменному режимі, а також голова парламенту обиратиметься в поіменному режимі картками. Протягом тижня парламент має затвердити близько 150 суддів та голову Нацбанку.

У четвер сесія розглядатиме законопроекти про статус народного депутата в новій редакції, зміни до законодавства у зв'язку з рішенням Конституційного Суду про скасування в Україні смертної кари. На п'ятницю винесено питання про утворення тимчасової слідчої комісії ВР щодо Уповноваженого з прав людини.

До проекту закону про державний бюджет на 2000 рік парламент повернеться з 1 лютого, з початку п'ятої сесії. У міжсесійний період парламентські комітети працюватимуть над проектом бюджету та законами, поданими урядом заради поповнення доходної частини бюджету.

На днинку по-сусідському

Учора відбувся одноденний робочий візит Президента України Леоніда Кучми в Польщу. Активізація економічних відносин між нашими країнами — така головна тема, яку обговорювали у Варшаві. Л. Кучма зустрівся з Президентом Польщі Александром Квасневським. Відбулися переговори і в розширеному складі.

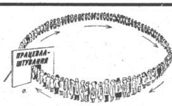
Останнім часом президенти України та Польщі щорічно проводять по кілька робочих зустрічей. Розвиток усебічного співробітництва з Польщею — стратегічний напрям зовнішньої політики України.

Тенденції

Прем'єра

Віктор Ющенко дав першу прес-конференцію як Прем'єр-міністр. І відразу визнав, що проблеми виявилися складнішими, ніж уявлялось. Насамперед це стосується формування бюджету на 2000 рік, оскільки борги досягли того рівня, коли держава вже не може дозволити собі витрачати більше, ніж заробляє.

(Закінчення на 12-й стор.).

ЗАКОН УКРАЇНИ

«Про внесення змін до Кодексу законів про працю»

3

Такого в новітній історії України ще не було: нинішнього року за кордоном планується закупити близько 1,5 млн. тонн хліба. Натомість з України за кордон вивезено до 6 млн. тонн. Виникає логічне запитання: якими були ціни продажу та скільки платитимемо за імпортний хліб, бо за умови фактичної відсутності вітчизняного ринку аграрної продукції можливі будь-які цінові диспропорції. Це ще раз підтверджує необхідність змін в аграрному секторі економіки, що перетворився сьогодні в занедбаний материк. Чи допоможе цьому указ Президента «Про невідкладні заходи щодо прискорення земельної реформи у сфері сільськогосподарського виробництва»? Думки народних депутатів та аграріїв з цього приводу читайте на 6—7 сторінках.

Багаті також бояться

8

Столиця

Місто без околиць

Рік тому столичний голова Олександр Омельченко пообіцяв, що 2000 року у Ватутінському районі буде відкрито дитячу школу мистецтв. Днями мешканці району переконалися, що міський голова тримає слово.

Школа мистецтв розрахована на 1000 дітей, які опановуватимуть музику, хореографію, малювання, співи. Діятиме і філія академії танців «Веселад». Вони на першому міжнародному фестивалі хорових колективів «Артеківські зорі» стали лауреатами.

(Закінчення на 12-й стор.).

Ми винні, нам винні

«Нафтогаз України» заборгував «Газпрому» 740 млн. доларів, а решта із 2,2 млрд. доларів українських боргів за газ належать комерційним структурам. Учора таку заяву під час прес-конференції зробив голова правління НАК «Нафтогаз України» Ігор Бакай і представив бухгалтерські документи, які це підтверджують. Протягом минулого року борг зменшився майже на 200 млн. доларів.

Якщо уряд не змушуватиме «Нафтогаз України» додатково закуповувати 25—30 млрд. кубометрів газу, то з боргами буде покінчено вже нинішнього року. Зокрема, вже підписано дві угоди про реструктуризацію на п'ять років 285 млн. доларів боргу. Крім того, І. Бакай зазначив, що за умови повного грошового розрахунку за газ ціна у сумі 40 доларів за тисячу кубометрів зависока, та відкинув звинувачення щодо перебору газу торік.

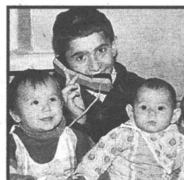
■ *До 4 червня перебуватиме на капітальному ремонті перший енергоблок Запорізької АЕС.*

■ *В Ужгороді викрито касирів Закарпатської філії «Промінвестбанку», які протягом 1999 року вкрали 67 тисяч гривень, одержаних від населення за спожитий газ.*

■ *У селі Христинівка Городищенського району Черкаської області в непрацюючого вилучено 2 кг вибухівки, саморобний пістолет, 8 електродетонаторів та 30 патронів.*

■ *У селі Бондарівка Сосницького району Чернігівської області внаслідок пожежі в приватному будинку загинуло двоє осіб.*

P. S.

Діти лікарні

10

Всеукраїнський референдум відбудеться 16 квітня 2000 року

Думки з приводу

Референдум: «сокира» чи вимога часу

(Початок на 1-й стор.).

Віктор МЕДВЕДЧУК, заступник Голови Верховної Ради:

— Без референдуму не можна говорити про конкретику, яку треба закласти у взаємодії всіх гілок влади. Багатьох народних депутатів цей указ не задовольняє, і тому протягом тижня вони висловлюватимуть свої позиції.

Георгій КРЮЧКОВ, фракція КПУ:

— Після проведення президентських виборів з грубими порушеннями законодавства Президент продовжує свій наступ заради встановлення в Україні режиму абсолютної диктатури, небаченого розширення його повноважень, знищення парламентаризму і перетворення ВР на кишенькову структуру. На це і спрямовано референдум. Оскільки в парламенті проголошено створення більшості, вона має можливість зробити все, що захоче. Тим паче, що депутати підписалися кров'ю.

Олександр МОРОЗ, фракція «Лівий центр»:

— Уся пропаганда за референдум грунтується на тому, що треба скоротити витрати на утримання народних депутатів. Однак утримання одного депутата коштує виборцю приблизно 15 копійок на рік. На їх зарплату витрачається 6 млн. грн. На утримання, приміром, держадміністрацій — більш як 140 млн. грн.

Проблема в тому, що і ВР, і Президентові, і міністрам, і всім структурам влади на місцях треба працювати на основі закону, а не «за правилами», як каже Президент. Президент каже, що йому потрібен референдум як «сокира» над головою парламенту. Чи не задорога «сокира» за 80 млн.? Якщо ця «сокира» впаде, доведеться обирати новий парламент. А це ще 200 млн. грн.

Олександр ЄЛЬЯШКЕВИЧ, фракція «Громада»:

— Президент потрапив у власну пастку. Бо питання, які були заготовлені на референдум раніше, сьогодні вже не сповна відповідають сучасній ситуації у ВР. Перше питання референдуму про недовіру парламенту 14-го скликання сприйматиметься опозицією як чудовий подарунок із рук Президента. Бо цим він висловлює недовіру щойно створеній пропрезидентській більшості у ВР.

Степан ГАВРИШ, депутатська група «Відродження регіонів»:

— Парламентську більшість ще не створено. Вона може бути юридично створена лише тоді, коли буде змінено керівництво ВР, Регламент. Можливо, саме тоді більшість і зробить відповідні заяви щодо перспектив проведення референдуму в Україні.

Можливо, Президент діяв за сценарієм, який було заплановано ще у період його виборчої кампанії, бо парламент неодноразово не виконував своїх зобов'язань. Не впевнений, що вдасться скасувати депутатську недоторканність у парламенті, як хоче частина депутатів. Необхідно 301 голос, бо це — норма Конституції. Втім, більшість, гадаю, зуміє знайти шляхи до консенсусу з Президентом та урядом і взяти на себе солідарну відповідальність за події в Україні.

Спровокує правовий хаос

Народний рух України, партія «Реформи і Порядок» та Конгрес українських націоналістів оприлюднили заяву про ставлення до проведення всеукраїнського референдуму

У ній зокрема йдеться:

«Питання, які пропонуються винести на референдум, зокрема, про створення двопалатного парламенту, а особливо про фактичне визнання нелегітимності нинішньої Конституції, можуть спричинити подальше згортання демократії, посилять сепаратистські настрої та спровокують правовий хаос у державі.

Конституція України для нас є найвищою цінністю, бо саме в ній закріплено здійснення права української нації на самостійне державне існування, гарантовано права і свободи громадян, визначено засади функціонування всіх державних інституцій. Нелегітимне ініціювання змін до Конституції підриває її авторитет, довіру до неї як основи демократичної правової держави. Саме тому заради збереження цілісності і непорушності конституційного ладу в Україні, в інтересах українського народу ми готові ініціювати і голосувати за дострокове припинення повноважень Верховної Ради, якщо парламентська більшість не зможе налагодити конструктивну роботу».

УКАЗ ПРЕЗИДЕНТА УКРАЇНИ

Про проголошення всеукраїнського референдуму за народною ініціативою

На виконання вимоги більш як трьох мільйонів громадян України, засвідченої в установленому порядку протоколом Центральної виборчої комісії «Про загальні підсумки збирання підписів громадян України під вимогою проведення всеукраїнського референдуму за народною ініціативою» від 15 січня 2000 року, виходячи з нагальної необхідності консолідації суспільства для вирішення найважливіших соціально-економічних проблем, забезпечення ефективного функціонування всього державного механізму в Україні, подолання багаторічного протистояння і конфронтації між різними політичними силами, органами законодавчої і виконавчої влади, що істотно гальмує здійснення економічних перетворень і ставить під загрозу утвердження незалежної, демократичної, правової Української держави, з метою з'ясування позиції громадян України щодо ряду актуальних питань, від своєчасного вирішення яких залежить майбутнє країни, а також внесення у зв'язку з цим відповідних змін до Основного Закону України, керуючись статтею 72 та пунктом 6 частини першої статті 106 Конституції України, **постановляю:**

1. Проголосити проведення всеукраїнського референдуму за народною ініціативою у неділю 16 квітня 2000 року.

2. Включити до бюлетенів для таємного голосування такі питання та можливі відповіді на них:

1) «Чи висловлюєтеся Ви за недовіру Верховній Раді України XIV скликання і внесення у зв'язку з цим доповнення до частини другої статті 90 Конституції України такого змісту:

«а також у разі висловлення недовіри Верховній Раді України на всеукраїнському референдумі, що дає підстави Президентові України для розпуску Верховної Ради України?»

Так.

Ні.

2) «Чи підтримуєте Ви пропозиції про доповнення статті 90 Конституції України новою третьою частиною такого змісту:

«Президент України може також достроково припинити повноваження Верховної Ради України, якщо Верховна Рада України протягом одного місяця не змогла сформувати постійно діючу парламентську більшість або у разі незатвердження нею протягом трьох місяців підготовленого і поданого в установленому порядку Кабінетом Міністрів України Державного бюджету України»,

яка б установлювала додаткові підстави для розпуску Президентом України Верховної Ради України, та відповідне доповнення пункту 8 частини першої статті 106 Конституції України словами:

«та в інших випадках, передбачених Конституцією України?»

Так.

Ні.

3) «Чи згодні Ви з необхідністю обмеження депутатської недоторканності народних депутатів України і вилученням у зв'язку з цим частини третьої статті 80 Конституції України:

«Народні депутати України не можуть бути без згоди Верховної Ради України притягнені до кримінальної відповідальності, затримані чи заарештовані?»

Так.

Ні.

4) «Чи згодні Ви із зменшенням загальної кількості народних депутатів України з 450 до 300 і пов'язаною з цим заміною у частині першій статті 76 Конституції України слів «чотириста п'ятдесят» на слово «триста», а також внесенням відповідних змін до виборчого законодавства?»

Так.

Ні.

5) «Чи підтримуєте Ви необхідність формування двопалатного парламенту в Україні, одна з палат якого представляла б інтереси регіонів України і сприяла б їх реалізації, та внесення відповідних змін до Конституції України і виборчого законодавства?»

Так.

Ні.

6) «Чи згодні Ви з тим, що Конституція України має прийматися всеукраїнським референдумом?»

Так.

Ні.

3. Волевиявлення громадян України здійснюється шляхом викреслення в разі позитивної відповіді слова «Ні», а в разі негативної відповіді – слова «Так».

4. Покласти підготовку і проведення всеукраїнського референдуму за народною ініціативою з питань, передбачених цим Указом, на Центральну виборчу комісію, відповідні територіальні та дільничні комісії.

Центральна виборча комісія, територіальні та дільничні комісії здійснюють повноваження щодо підготовки і проведення всеукраїнського референдуму відповідно до Конституції України, Закону України «Про Центральну виборчу комісію», а також Закону України «Про всеукраїнський та місцеві референдуми» в частині, що не суперечить Конституції України.

5. Кабінету Міністрів України забезпечити фінансування підготовки та проведення всеукраїнського референдуму згідно з кошторисом, затвердженим Центральною виборчою комісією.

6. Центральним органам виконавчої влади, Раді міністрів Автономної Республіки Крим, місцевим державним адміністраціям надавати необхідну організаційну та технічну допомогу комісіям з всеукраїнського референдуму.

7. Цей Указ набирає чинності з дня його оприлюднення.

Президент України
Л. КУЧМА.

м. Київ,
15 січня 2000 року.
№ 65/2000.

Бажаєте купити країну? Беріть задарма!

А загалом плановано отримати за три роки 3 мільярди доларів

Точка зору

Розробники указу «Про невідкладні заходи щодо прискорення приватизації майна в Україні», підсунувши його на підпис Президента напередодні нового року — 29.12.1999 р., на мою думку, просто підставили главу держави!

У чому ж суть цього указу?

У ньому йдеться, що пріоритетами діяльності Кабінету Міністрів України (КМУ) та Фонду держмайна України (ФДМУ) є «прискорення темпів та забезпечення повноти» «на основі гнучкого ціноутворення», «реструктуризації прострочених боргових зобов'язань» «через створення механізмів продажу» середніх і великих держпідприємств у 2000—2002 роках...

І все це дасть позитивний ефект колись, комусь і якось. Так, панове, смішно до сліз, особливо у світлі подальшої відвертості авторів: «Сприяння залученню інвестиційних ресурсів, зокрема легалізованих у встановленому(?) порядку».

Нарешті(!) дозволено використовувати не лише не легалізовані (читай: кримінальні), а й легалізовані (!) інвестиції.

Наступний пріоритет КМУ та ФДМУ — це «приватизація підприємств, що мають стратегічне значення для економіки і безпеки держави або займають монопольне становище на загальнодержавному ринку товарів (робіт, послуг)...».

Одуріти (пробачте)! Чи є в світі ще одна розвинена країна з такими «пріоритетами», яка дешево торгує стратегічно важливими для національної безпеки країни об'єктами?!

Наступні настанови поставили мізки на місце. До 15 січня — підготувати закон про приватизацію «Укртелекому».

Терміново, до 1 лютого, максимально зменшити пакети акцій у держвласності. До 15 січня підготувати закон про порядок оплати послуг радників. Он як?! А ви могли додуматися до такого?.. Оплачувати руйнівників країни з бюджету країни...

Треба також ліквідувати неефективні холдинги та АТ з держвласністю (для цього їх усіх зробили неефективними); обмежити передання пакетів акцій підприємств в управління міністерствам, відомствам та іншим органам виконавчої влади, тимчасове(!) закріплення акцій у державній власності.

Через те, певно, попереднім указом і ліквідували базові міністерства (щоб не плуталися під ногами і не підвищували випуск продукції, як Мінпромполітики 1999 року), передавши їхнє майно Міністерству економіки, що не є власником майна.

Крім того, в указі жадають припинити безплатне передання об'єктів державної власності в комунальну. А це означає, що тягар викупу ляже на всі юридичні та фізичні особи територій. І викуповуватимемо все самі у себе. А що? Нормально — для простору, який колись називався країною.

Що ж дасть Україні її дешевий прискорений розпродаж?

А загалом плановано отримати за три роки 3 мільярди доларів, в 2000 році — 500 млн. дол. І це при тому, що лише заявлені головою Держкомзв'язку доходи від «Укртелекому» мають скласти 600 млн. дол. (для довідки: польський Телеком, який має вдвічі меншу абонентську мережу, було приватизовано за 8 млрд. дол.). З'ясовується, і з арифметикою у авторів шедевру поганенько.

Щоб і самій чого не забути, порахувала без калькулятора цифри, відображені в указі... І так прикро стало — державу образили... Господи! Як дріб'язково, як дешево торгують країною, в якій я живу!

Чи можна їх напоумити? Сумніваюся. Оскільки вивчали геополітику і макроекономіку лише за картинками на доларах США. Які не дають цілковитої інформації навіть про історію цієї країни, де аборигенів (корінного населення) лише 0,4 % від усього населення і серед них немає жодного скільки-небудь відомого політика чи бізнесмена.

Не буде їх і в нас з такими реформаторами та реформами. Бо 25 жовтня 1999 року в Берліні на чергових щорічних зборах Міжнародного валютного фонду оголошено, що до кінця року буде створено цілковито нове міжнародне утворення, яке отримало назву «велика двадцятка» (G20). У цьому списку світових цивілізацій відсутня колиска східнослов'янської цивілізації, себто — наша Україна.

На цій зустрічі ухвалено рішення реформувати міжнародні фінансові інститути, тобто МВФ та Світовий банк. Мало того, США, як головний донор МВФ, вважають, що фонд взагалі має припинити своє існування, або, принаймні, змінити завдання та функції у лютому 2000 року. У лютому і нинішній директор-розпорядник МВФ Мішель Камдессю йде у відставку.

До чого вся ця інформація? Та до того, що наш указ видано на вимогу МВФ. Тепер здогадуєтеся, чому в указі все треба зруйнувати до 1 лютого 2000 року? Правильно! У лютому МВФ може піти в небуття і ніхто нікому нічого не винен! («Кидали»- бо і на мікро-, і на макрорівнях працюють за одними правилами).

І все, як тисячу років тому: «Все у нас є, приходьте і правте нами».

Що робити? Нічого нового. Просто припинити схилятися перед шарлатанами мікро- і макрорівнів. Навчитися шанувати себе, свою історію, свій народ.

Олена МАЗУР,
народний депутат України
(фракція ПСПУ).

У «великій двадцятці» України, на жаль, не буде

ЗАКОН УКРАЇНИ

Про внесення змін до Кодексу законів про працю України

Верховна Рада України **постановляє:**

I. Внести до Кодексу законів про працю України (Відомості Верховної Ради УРСР, 1971 р., додаток до № 50, ст.375; 1980 р., № 5, ст.81; 1984 р., № 1, ст.3; 1986 р., № 27, ст.539; 1987 р., № 45, ст.904; 1988 р., № 23, ст.556; 1989 р., № 22, ст.235; 1991 р., № 23, ст.267; Відомості Верховної Ради України, 1994 р., № 3, ст.10; 1995 р., № 5, ст.30, № 28, ст.204; 1997 р., № 35, ст.223; 1999 р., № 42-43, ст.378) такі зміни:

1. Доповнити Кодекс статтями 24^{1} та 237^{1} такого змісту:

«Стаття 24^{1}. Реєстрація трудового договору

У разі укладення трудового договору між працівником і фізичною особою фізична особа повинна у тижневий строк з моменту фактичного допущення працівника до роботи зареєструвати укладений у письмовій формі трудовий договір у державній службі зайнятості за місцем свого проживання у порядку, визначеному Міністерством праці та соціальної політики України»;

«Стаття 237^{1}. Відшкодування власником або уповноваженим ним органом моральної шкоди

Відшкодування власником або уповноваженим ним органом моральної шкоди працівнику провадиться у разі, якщо порушення його законних прав призвели до моральних страждань, втрати нормальних життєвих зв'язків і вимагають від нього додаткових зусиль для організації свого життя.

Порядок відшкодування моральної шкоди визначається законодавством».

2. Статті 33, 34 та 44 викласти у такій редакції:

«Стаття 33. Тимчасове переведення працівника на іншу роботу, не обумовлену трудовим договором

Тимчасове переведення працівника на іншу роботу, не обумовлену трудовим договором, допускається лише за його згодою.

Власник або уповноважений ним орган має право перевести працівника строком до одного місяця на іншу роботу, не обумовлену трудовим договором, без його згоди, якщо вона не протипоказана працівникові за станом здоров'я, лише для відвернення або ліквідації наслідків стихійного лиха, епідемій, епізоотій, виробничих аварій, а також інших обставин, які ставлять або можуть поставити під загрозу життя чи нормальні життєві умови людей, з оплатою праці за виконану роботу, але не нижчою, ніж середній заробіток за попередньою роботою.

У випадках, зазначених у частині другій цієї статті, забороняється тимчасове переведення на іншу роботу вагітних жінок, жінок, які мають дитину-інваліда або дитину віком до шести років, а також осіб віком до вісімнадцяти років без їх згоди.

Стаття 34. Тимчасове переведення на іншу роботу в разі простою

Простій — це призупинення роботи, викликане відсутністю організаційних або технічних умов, необхідних для виконання роботи, невідворотною силою або іншими обставинами.

У разі простою працівники можуть бути переведені за їх згодою з урахуванням спеціальності і кваліфікації на іншу роботу на тому ж підприємстві, в установі, організації на весь час простою або на інше підприємство, в установу, організацію, але в тій самій місцевості на строк до одного місяця»;

«Стаття 44. Вихідна допомога

При припиненні трудового договору з підстав, зазначених у пункті 6 статті 36 та пунктах 1, 2 і 6 статті 40 цього Кодексу, працівникові виплачується вихідна допомога у розмірі не менше середнього місячного заробітку; у разі призову або вступу на військову службу, направлення на альтернативну (невійськову) службу (пункт 3 статті 36) — не менше двомісячного середнього заробітку; внаслідок порушення власником або уповноваженим ним органом законодавства про працю, колективного чи трудового договору (статті 38 і 39) — у розмірі, передбаченому колективним договором, але не менше тримісячного середнього заробітку».

3. У статті 7 слова «а також тимчасових і сезонних працівників» замінити словами «тимчасових і сезонних працівників, а також працівників, які працюють у фізичних осіб за трудовими договорами».

4. Останнє речення частини третьої статті 21 викласти у такій редакції: «Сфера застосування контракту визначається законами України».

5. Частину першу статті 24 після пункту 5 доповнити новим пунктом такого змісту:

«6) при укладенні трудового договору з фізичною особою».

У зв'язку з цим пункт 6 вважати пунктом 7.

6. У частині першій статті 32 слово і цифри «статтях 33 і 34» замінити словом і цифрами «статті 33».

7. Статтю 35 виключити.

8. Частину третю статті 38 викласти в такій редакції:

«Працівник має право у визначений ним строк розірвати трудовий договір за власним бажанням, якщо власник або уповноважений ним орган не виконує законодавство про працю, умови колективного чи трудового договору».

9. У частині першій статті 40:

пункт 1 після слова «реорганізації» доповнити словом «банкрутства»;

пункт 9 виключити.

10. Перше речення частини другої статті 48 викласти у такій редакції:

«Трудові книжки ведуться на всіх працівників, які працюють на підприємстві, в установі, організації або у фізичної особи понад п'ять днів».

11. У статті 113:

у частині першій слова «якщо працівник попередив власника або уповноважений ним орган (бригадира, майстра, інших службових осіб) про початок простою» виключити;

доповнити статтю після частини першої новою частиною такого змісту:

«Про початок простою, крім простою структурного підрозділу чи всього підприємства, працівник повинен попередити власника або уповноважений ним орган чи бригадира, майстра, інших посадових осіб».

У зв'язку з цим частини другу — четверту вважати відповідно частинами третьою — п'ятою.

12. Статтю 173^{1} виключити.

13. У частині третій статті 184 слова і цифри «частина друга статті 179» замінити словами і цифрами «частина шоста статті 179».

II. ПРИКІНЦЕВІ ПОЛОЖЕННЯ

1. Цей Закон набирає чинності з дня його опублікування.

2. Кабінету Міністрів України у тримісячний строк з дня набрання чинності цим Законом:

підготувати та подати до Верховної Ради України пропозиції про внесення змін до законів України, що випливають з цього Закону;

привести свої нормативно-правові акти у відповідність з цим Законом;

забезпечити перегляд міністерствами та іншими центральними органами виконавчої влади України їх нормативно-правових актів, що суперечать цьому Закону.

Президент України
Л. КУЧМА.

м. Київ,
24 грудня 1999 року.
№ 1356-XIV.

Уточнення

В Законі України «Про внесення змін до Закону України «Про банкрутство», який було надруковано з комп'ютерного набору ДІНАУ, на 6—13 сторінках «Голосу України» № 159 (2161) за 31 серпня 1999 року, виявлено неточності. Друкуємо нову редакцію пунктів та статей, що раніше містили помилки:

1. Частина 5 статті 16:

«5. До компетенції зборів кредиторів належить прийняття рішення про:

вибори членів комітету кредиторів;

визначення кількісного складу комітету кредиторів, визначення його повноважень, дострокове припинення повноважень комітету кредиторів або окремих його членів;

інші питання, передбачені цим Законом.»

2. Абзац 2 частини 9 статті 17:

«Значні угоди та угоди, щодо яких є заінтересованість, укладаються керуючим санацією тільки за згодою комітету кредиторів, якщо інше не передбачено цим Законом або планом санації.»

3. Частина 2 статті 21:

«2. Звіт керуючого санацією має містити:

баланс боржника на останню звітну дату;

рахунок прибутків і збитків боржника;

відомості про наявність у боржника грошових коштів, які можуть бути спрямовані на задоволення вимог кредиторів боржника;

відомості про дебіторську заборгованість боржника на дату подання звіту та про нереалізовані права вимоги боржника;

інші відомості про можливості погашення кредиторської заборгованості, що залишилася.»

4. Частина 6 статті 21:

«6. Якщо зборами кредиторів не прийнято жодне з цих рішень або таке рішення не подано в арбітражний суд протягом п'ятнадцяти днів з дня закінчення санації чи виникнення підстав для її дострокового припинення, арбітражний суд розглядає питання про визнання боржника банкрутом і відкриття ліквідаційної процедури в порядку, передбаченому цим Законом.»

5. Частина 3 статті 27:

«3. Оплата праці арбітражного керуючого (розпорядника майна, керуючого санацією, ліквідатора) за здійснення своїх повноважень встановлюється та виплачується за кожен місяць роботи в розмірі, встановленому комітетом кредиторів і затвердженому арбітражним судом, якщо інше не передбачено цим Законом, але не менше двох мінімальних заробітних плат та не більше середньомісячної заробітної плати керівника боржника за дванадцять місяців його роботи перед порушенням провадження у справі про банкрутство. Оплата праці арбітражного керуючого (розпорядника майна, керуючого санацією, ліквідатора), а також спеціалістів, залучених арбітражним керуючим для забезпечення виконання своїх повноважень здійснюється за кожний місяць роботи згідно з укладеною угодою.»

6. Стаття 29:

«1. Майно, на яке звертається стягнення у ліквідаційній процедурі, оцінюється арбітражним керуючим у порядку, встановленому законодавством України. Для майна, яке продається на аукціоні, оціночна вартість є початковою.

2. Для здійснення оцінки майна арбітражний керуючий має право залучати на підставі договору спеціалістів з оплатою їх послуг за рахунок коштів, одержаних від виробничої діяльності боржника, визнаного банкрутом, або реалізації його майна, якщо інше не встановлено комітетом кредиторів.»

7. Частини 5 та 7 статті 30:

«5. Продаж цінних паперів, що належать банкруту на праві власності, здійснюється відповідно до законодавства.»

«7. Ліквідатор зобов'язаний використовувати при проведенні ліквідаційної процедури тільки один рахунок боржника в банківській установі. Інші рахунки, виявлені при проведенні ліквідаційної процедури, підлягають закриттю ліквідатором. Залишки коштів на цих рахунках перераховуються на основний рахунок боржника.»

8. Частина 4 статті 37:

«4. Мирова угода має містити положення про:

розміри, порядок і строки виконання зобов'язань боржника;

відстрочку чи розстрочку або прощення (списання) боргів чи їх частини.

Крім цього, мирова угода може містити умови про:

виконання зобов'язань боржника третіми особами;

обмін вимог кредиторів на акції боржника;

задоволення вимог кредиторів іншими способами, що не суперечать закону.»

9. Частина 8 статті 38:

«8. Винесення арбітражним судом ухвали про відмову у затвердженні мирової угоди не перешкоджає укладенню нової мирової угоди з іншими умовами.»

10. Абзац 2 частини 3 статті 42:

«Договір поруки за зобов'язаннями боржника укладається та підписується уповноваженими особами органів місцевого самоврядування або центральних органів виконавчої влади.»

11. Абзац 3 частини 9 статті 43:

«зобов'язання покупця щодо забезпечення перепідготовки чи працевлаштування зазначених працівників та запобігання заподіянню можливої шкоди життю та здоров'ю громадян, майну, спорудам, навколишньому природному середовищу у разі зміни профілю діяльності підприємства.»

12. Абзац 1 частини 3 статті 47:

«3. До заяви громадянина-підприємця про порушення справи про банкрутство може бути доданий план погашення його боргів, копії якого направляються кредиторам та іншим учасникам провадження у справі про банкрутство.»

13. Останній абзац частини 1 статті 49:

«За недостатністю коштів на депозитному рахунку нотаріальної контори для повного задоволення всіх вимог однієї черги кошти розподіляються між кредиторами відповідної черги пропорційно сумам їх вимог.»

14. Абзац 1 частини 5 статті 50:

«5. У разі, якщо здійснення заходів, передбачених планом відновлення платоспроможності селянського (фермерського) господарства, дасть змогу селянському (фермерському) господарству, зокрема за рахунок доходів, які можуть бути одержані селянським (фермерським) господарством після закінчення відповідного періоду сільськогосподарських робіт, погасити вимоги за грошовими зобов'язаннями та зобов'язаннями щодо сплати податків і зборів (обов'язкових платежів), арбітражним судом вводиться процедура розпорядження майном селянського (фермерського) господарства.»

15. Пункти 1 та 2 частини 5 розділу VII:

«5. Внести зміни до таких законодавчих актів України:

1) доповнити Кримінальний кодекс України статтею такого змісту:

«Стаття 156-4. Доведення до банкрутства

Доведення до банкрутства, тобто умисне, з корисливих мотивів, іншої особистої заінтересованості або в інтересах третіх осіб вчинення власником або посадовою особою суб'єкта підприємницької діяльності дій, що призвели до стійкої фінансової неспроможності суб'єкта підприємницької діяльності, якщо це завдало істотної шкоди державним чи громадським інтересам або охоронюваним законом правам та інтересам кредиторів, – карається штрафом від п'ятисот до восьмисот неоподатковуваних мінімумів доходів громадян з позбавленням права займати певні посади або займатися певною діяльністю на строк до 5 років.

Ті ж дії, якщо вони завдали великої матеріальної шкоди, – караються позбавленням волі на строк до 5 років з конфіскацією майна»;

2) частину першу статті 40 Кодексу законів про працю України (Відомості Верховної Ради УРСР, 1971 р., № 50, ст.375; 1984 р., № 1, ст. 3; 1986 р., № 27, ст.539; 1988 р., № 23, ст.556; 1991 р., № 23, ст.267; Відомості Верховної Ради України, 1994 р., № 33, ст. 297; 1995 р., № 5, ст. 30, № 28, ст.204) доповнити пунктом 9 такого змісту:

«9) банкрутства підприємства»;».

Від редакції

У тексті Закону України «Про внесення змін до Закону України «Про банкрутство», надрукованому у «Голосі України» № 159 (2161) за 31 серпня 1999 року, редакцією було виявлено неточності та деякі розбіжності між надрукованими українським та російським текстами документа.

У зв'язку з цим звертаємо увагу на те, що нормативно-правові акти, які друкуються в «Голосі України», надсилаються в редакцію українською мовою. Через це постає запитання: хто має право перекладати тексти нормативних актів з державної мови на іншу та чи буде такий переклад вважатися офіційним?

На підставі статті 4 Закону України «Про порядок висвітлення діяльності органів державної влади та органів місцевого самоврядування в Україні засобами масової інформації» засобам масової інформації заборонено самостійно перекладати офіційну інформацію з державної мови на іншу мову.

Переважно переклади такої інформації надходять в редакцію від Державного інформаційного агентства України (ДІНАУ).

Саме через такий порядок підготовки до друку офіційної інформації можуть виникати певні розбіжності між українським та російським текстами нормативних актів. В такому разі, на нашу думку, слід виходити з того, що російський варіант, на відміну від українського, не є офіційним, а має тільки інформативний характер. Адже закони України приймаються Верховною Радою українською мовою і саме цей варіант згодом підписує Президент, а тому офіційним текстом надрукованих в нашій газеті законів можна вважати лише український варіант.

Для підтвердження цієї думки та з метою остаточного встановлення статусу нормативних актів, надрукованих російською мовою, редакція направила відповідні запити до Верховної Ради України, адміністрації Президента України та у Міністерство юстиції України. Сподіваємось, що зазначені органи матимуть однакову з редакцією позицію. У разі отримання іншої інформації редакція додатково повідомить своїх читачів.

Поки матеріал готувався до друку, редакція отримала відповідь на запит від юридичного управління Верховної Ради України, думка якого не розбігається з нашим коментарем.

ЗАКОН УКРАЇНИ

Про внесення змін до деяких законодавчих актів України у зв'язку з прийняттям Закону України «Про відходи»

У зв'язку з прийняттям Закону України «Про відходи» (Відомості Верховної Ради України, 1998 р., №36-37, ст.242) Верховна Рада України **постановляє:**

I. Внести зміни до таких законодавчих актів України:

1. У Законі України «Про охорону навколишнього природного середовища» (Відомості Верховної Ради України, 1991 р., №41, ст.546; 1993 р., №26, ст.277; 1996 р., №15, ст.70; 1998 р., №11-12, ст.41, №34, ст.230; 1999 р., №38, ст.338):

1) пункт «ж» частини першої статті 18 після слів «та ліміти» доповнити словами «на утворення і»;

2) у частині першій статті 19:

пункт «д» після слів «та ліміти» доповнити словами «на утворення і»;

у пункті «є» слова «промислових, побутових та інших» виключити;

3) у пункті «є» статті 20 слова «промислових, побутових та інших» виключити;

4) у статті 41:

пункт «в» після слів «середовища та» доповнити словами «на утворення і»;

пункт «г» після слів «природне середовище» доповнити словами «на утворення і»;

5) частину другу статті 43 після слова «переробки» доповнити словом «знешкодження»;

6) у статті 44:

у частині першій слова «промислового, сільськогосподарського, будівельного та іншого виробництва» виключити;

частину другу після слова «середовище» доповнити словами «утворення і»;

7) у пункті «а» статті 48:

слово «безвідхідні» виключити;

слова «забруднюючих речовин і переробки» після слова «утилізації» замінити словами «та знешкодження»;

8) статтю 55 викласти в такій редакції:

«Стаття 55. Охорона навколишнього природного середовища від забруднення відходами

Суб'єкти права власності на відходи повинні вживати ефективних заходів для зменшення обсягів утворення відходів, а також для їх утилізації, знешкодження або розміщення.

Розміщення відходів дозволяється лише за наявності спеціального дозволу на визначених місцевими радами територіях у межах установлених лімітів з додержанням санітарних і екологічних норм способом, що забезпечує можливість їх подальшого використання як вторинної сировини і безпеку для навколишнього природного середовища та здоров'я людей»;

9) у пункті «й» статті 68 слова «та радіоактивних речовин, виробничих, побутових та інших видів» замінити словами «радіоактивних речовин та».

2. Частину четверту статті 4 Закону України «Про підприємництво» (Відомості Верховної Ради УРСР, 1991 р., № 14, ст.168; Відомості Верховної Ради України, 1998 р., №17, ст.80, №26, ст.158; 1999 р., №7, ст.52, №8, ст.60, №36, ст.317, №38, ст.350) доповнити абзацом такого змісту:

«здійснення операцій у сфері поводження з небезпечними відходами; транскордонне перевезення відходів; діяльність, пов'язана із збиранням та заготівлею окремих видів відходів як вторинної сировини, перелік яких визначається Кабінетом Міністрів України».

3. У Законі України «Про забезпечення санітарного та епідемічного благополуччя населення» (Відомості Верховної Ради України, 1994 р., №27, ст.218):

1) частину другу статті 25 викласти в такій редакції:

«Виробництво, зберігання, транспортування, використання, захоронення, знищення та утилізація отруйних речовин, у тому числі продуктів біотехнології та інших біологічних агентів, здійснюються за умови дотримання санітарних норм і наявності дозволу державної санітарно-епідеміологічної служби, а також з дозволу інших спеціально уповноважених на те органів виконавчої влади у порядку, встановленому Кабінетом Міністрів України»;

2) статтю 33 доповнити абзацами такого змісту:

«видача висновків державної санітарно-гігієнічної експертизи щодо об'єктів поводження з відходами;

встановлення санітарно-гігієнічних вимог до продукції, що виробляється з відходів, та видача гігієнічного сертифіката на неї;

методичне забезпечення та здійснення контролю під час визначення рівня небезпечності відходів».

4. Статтю 5 Закону України «Про податок на додану вартість» (Відомості Верховної Ради України, 1997 р., №21, ст.156, №51, ст.305; 1998 р., №14, ст.55) доповнити підпунктом такого змісту:

«5.2.6. Надання послуг із збирання та заготівлі окремих видів відходів як вторинної сировини, перелік яких визначається Кабінетом Міністрів України».

5. Статтю 7 Закону України «Про оподаткування прибутку підприємств» (Відомості Верховної Ради України, 1997 р., №27, ст.181; 1998 р., №2, ст.7, №10, ст.351) доповнити підпунктом такого змісту:

«7.13.5. Звільняються від оподаткування доходи від надання послуг щодо збирання та заготівлі окремих видів відходів як вторинної сировини, перелік яких визначається Кабінетом Міністрів України».

6. Частину першу статті 5 Декрету Кабінету Міністрів України від 26 грудня 1992 року №13-92 «Про прибутковий податок з громадян» (Відомості Верховної Ради України, 1993 р., № 10, ст. 77, № 26, ст. 281, № 34, ст. 356; 1996 р., № 9, ст. 41; 1998 р., № 30-31, ст. 195; 1999 р., № 4, ст. 35) доповнити пунктом «у» такого змісту:

«у) суми, одержані громадянами за здану ними вторинну сировину (макулатуру та ганчір'я)».

7. Пункт 2 статті 5 Декрету Кабінету Міністрів України від 10 травня 1993 року №46-93 «Про стандартизацію і сертифікацію» (Відомості Верховної Ради України, 1993 р., №27, ст.289) доповнити абзацом такого змісту:

«поняття і терміни, що використовуються у сфері поводження з відходами, вимоги до класифікації відходів та їх паспортизації, способи визначення складу відходів та їх небезпечності, методи контролю за станом об'єктів поводження з відходами, вимоги щодо безпечного для довкілля та здоров'я людини поводження з відходами, а також вимоги щодо відходів як вторинної сировини».

8. У Кодексі України про адміністративні правопорушення (Відомості Верховної Ради УРСР, 1984 р., додаток до №51, ст.1122):

1) доповнити Кодекс статтями 82^1, 82^2, 82^3, 82^4, 82^5, 82^6 та 91^3 такого змісту:

«Стаття 82^1. Порушення правил ведення первинного обліку та здійснення контролю за операціями поводження з відходами або неподання чи подання звітності щодо утворення, використання, знешкодження та видалення відходів

Порушення правил ведення первинного обліку та здійснення контролю за операціями поводження з відходами або неподання чи подання звітності щодо утворення, використання, знешкодження та видалення відходів з порушенням встановлених строків, а так само порядку подання такої звітності —

тягне за собою накладення штрафу на посадових осіб від трьох до п'яти неоподатковуваних мінімумів доходів громадян.

Стаття 82^2. Виробництво продукції з відходів чи з їх використанням без відповідної нормативно-технічної та технологічної документації

Виробництво продукції (крім дослідних зразків) з відходів чи з їх використанням без відповідної нормативно-технічної та технологічної документації, погодженої в установленому порядку, —

тягне за собою накладення штрафу на посадових осіб від трьох до п'ятнадцяти неоподатковуваних мінімумів доходів громадян.

Стаття 82^3. Приховування, перекручення або відмова від надання повної та достовірної інформації за запитами посадових осіб і зверненнями громадян та їх об'єднань щодо безпеки утворення відходів та поводження з ними

Приховування, перекручення або відмова від надання повної та достовірної інформації за запитами посадових осіб і зверненнями громадян та їх об'єднань щодо безпеки утворення відходів та поводження з ними, в тому числі про їх аварійні скиди та відповідні наслідки, —

тягне за собою накладення штрафу на посадових осіб від трьох до п'яти неоподатковуваних мінімумів доходів громадян.

Стаття 82^4. Змішування чи захоронення відходів, для утилізації яких в Україні існує відповідна технологія, без спеціального дозволу

Змішування чи захоронення відходів, для утилізації яких в Україні існує відповідна технологія, без спеціального дозволу спеціально уповноваженого органу виконавчої влади у галузі охорони навколишнього природного середовища —

тягне за собою накладення штрафу на посадових осіб від двох до п'яти неоподатковуваних мінімумів доходів громадян.

Стаття 82^5. Порушення правил передачі відходів

Передача відходів з порушенням установлених правил на зберігання, оброблення або видалення підприємствам чи організаціям, що не мають відповідного дозволу на проведення цих операцій, —

тягне за собою накладення штрафу на громадян від одного до трьох неоподатковуваних мінімумів доходів громадян і на посадових осіб — від двох до п'яти неоподатковуваних мінімумів доходів громадян.

Стаття 82^6. Порушення встановлених правил і режиму експлуатації установок і виробництв з оброблення та утилізації відходів

Порушення встановлених правил і режиму експлуатації установок і виробництв з оброблення та утилізації відходів, а також полігонів для зберігання чи захоронення промислових, побутових та інших відходів (сміттєзвалищ, шлакосховищ, золовідвалів тощо) —

тягне за собою накладення штрафу на посадових осіб від двох до п'яти неоподатковуваних мінімумів доходів громадян»;

«Стаття 91^3. Приховування перевищення встановлених лімітів на обсяги утворення та розміщення відходів

Приховування перевищення встановлених лімітів на обсяги утворення та розміщення відходів —

тягне за собою накладення штрафу на посадових осіб від двох до п'яти неоподатковуваних мінімумів доходів громадян»;

2) у назві та абзаці першому статті 73 слова «побутовими відходами і покидьками» замінити словом «відходами»;

3) у назві та абзаці першому статті 82 слова «промислових та побутових» виключити;

4) у статті 242^1:

у частині першій цифри «91-91^2» замінити цифрами «91-91^3»;

у пункті 1 частини другої цифри «91-91^2» замінити цифрами «91-91^3».

9. Доповнити Кримінальний кодекс України статтями 228^8, 228^9, 228^{10} такого змісту:

«Стаття 228^8. Виробництво продукції з відходів чи з їх використанням або збут такої продукції без відповідної нормативно-технічної та технологічної документації

Виробництво продукції з відходів чи з їх використанням або збут такої продукції без відповідної нормативно-технічної та технологічної документації, погодженої в установленому порядку, що завдало шкоди здоров'ю людей, —

карається виправними роботами на строк до одного року або штрафом від п'ятдесяти до ста неоподатковуваних мінімумів доходів громадян.

Ті самі дії, що вчинені повторно або спричинили інші тяжкі наслідки, —

караються позбавленням волі на строк до двох років або штрафом від п'ятдесяти до ста неоподатковуваних мінімумів доходів громадян.

Стаття 228^9. Самовільне складування чи видалення відходів

Самовільне складування чи видалення відходів без отримання у встановленому порядку дозволів спеціально уповноважених органів виконавчої влади у сфері поводження з відходами, якщо це спричинило тяжкі наслідки, —

карається позбавленням волі на строк до двох років або штрафом від п'ятдесяти до ста неоподатковуваних мінімумів доходів громадян.

Стаття 228^{10}. Залучення неповнолітніх до організованого збирання відходів (як вторинної сировини), небезпечних для здоров'я

Залучення неповнолітніх до організованого збирання відходів (як вторинної сировини), небезпечних для здоров'я, —

карається штрафом від п'ятнадцяти до тридцяти неоподатковуваних мінімумів доходів громадян.

Ті самі дії, що спричинили тяжкі наслідки, —

караються позбавленням волі на строк до п'яти років або штрафом від п'ятдесяти до ста неоподатковуваних мінімумів доходів громадян».

10. У Кримінально-процесуальному кодексі України частину першу статті 112 після цифр «228^1» доповнити цифрами «228^8 — 228^{10}».

II. Цей Закон набирає чинності з дня його опублікування.

Президент України Л. КУЧМА.

м. Київ, 14 грудня 1999 року.
№ 1288-XIV.

ЗАКОН УКРАЇНИ

Про внесення зміни до статті 17 Закону України «Про загальний військовий обов'язок і військову службу»

Верховна Рада України **постановляє:**

1. Частину п'яту статті 17 Закону України «Про загальний військовий обов'язок і військову службу» (Відомості Верховної Ради України, 1999 р., № 33, ст.270) викласти в такій редакції:

«5. Відстрочка від призову надається призовникам з вищою педагогічною освітою — педагогічним працівникам, основним місцем роботи яких є загальноосвітні навчальні заклади, на весь період їх роботи за спеціальністю, а також медичним працівникам на період їх роботи в сільській місцевості за фахом за умови повного навантаження на займаній посаді».

2. Цей Закон набирає чинності з дня його опублікування.

Президент України Л. КУЧМА.

м. Київ,
21 грудня 1999 року.
№ 1325-XIV.

ЗАКОН УКРАЇНИ

Про внесення змін до закону України «Про плату за землю»

Верховна Рада України **постановляє:**

I. Внести до Закону України «Про плату за землю» (Відомості Верховної Ради України, 1996 р., № 45, ст. 238) такі зміни:

1. Статтю 7 доповнити частиною одинадцятою такого змісту:

«Встановлені частиною другою цієї статті ставки земельного податку застосовуються з урахуванням коефіцієнтів індексації, визначених Законом України про Державний бюджет України на відповідний рік».

2. Статтю 23 доповнити частиною другою такого змісту:

«Грошова оцінка земельної ділянки щороку станом на 1 січня уточнюється на коефіцієнт індексації, порядок проведення якої затверджується Кабінетом Міністрів України».

II. Цей Закон набирає чинності з 1 січня 2000 року.

Президент України Л. КУЧМА.

м. Київ,
22 грудня 1999 року.
№ 1344 -XIV.

ЗАКОН УКРАЇНИ

Про ратифікацію Договору про дружбу і співробітництво між Україною і Республікою Македонія

Верховна Рада України **постановляє:**

Договір про дружбу і співробітництво між Україною і Республікою Македонія, підписаний 16 грудня 1998 року у м. Скоп'є, ратифікувати.

Голова Верховної Ради України О. ТКАЧЕНКО.

м. Київ,
11 січня 2000 року.
№1371-XIV.

Про внесення змін до Закону України «Про передачу об'єктів права державної та комунальної власності»

ЗАКОН УКРАЇНИ

З метою створення сприятливих умов для господарювання суб'єктів підприємницької діяльності, які утримують об'єкти соціальної інфраструктури, збереження функціонального призначення цих об'єктів Верховна Рада України **постановляє:**

I. Внести до Закону України «Про передачу об'єктів права державної та комунальної власності» (Відомості Верховної Ради України, 1998 р., № 34, ст.228) такі зміни:

1. Доповнити Закон новими статтями 41 та 42 такого змісту:

«Стаття 41. Особливості передачі об'єктів соціальної інфраструктури

1. Передача об'єктів соціальної інфраструктури здійснюється у порядку, встановленому цим Законом, з урахуванням особливостей, визначених цією статтею.

2. Ініціатива щодо передачі об'єктів соціальної інфраструктури у комунальну власність може виходити відповідно від органів, визначених статтею 3 цього Закону, підприємств, а також господарських товариств, створених у процесі приватизації (корпоратизації).

3. Рішення щодо передачі об'єктів соціальної інфраструктури у комунальну власність приймаються органами, уповноваженими управляти державним майном, самоврядними організаціями за згодою відповідних сільських, селищних, міських, районних у містах рад, а у спільну власність територіальних громад сіл, селищ, міст — за згодою районних або обласних рад.

Пропозиції щодо передачі об'єктів соціальної інфраструктури, які належать підприємствам, погоджуються з цими підприємствами, а щодо передачі об'єктів соціальної інфраструктури, споруджених за рахунок коштів підприємств, — також з трудовими колективами цих підприємств. Пропозиція вважається погодженою з трудовим колективом підприємства за наявності рішення загальних зборів трудового колективу, прийнятого більшістю голосів від числа працівників підприємства.

У разі, якщо передача об'єктів соціальної інфраструктури у комунальну власність викликає необхідність залучення коштів державного бюджету на утримання та ремонт цих об'єктів, пропозиції щодо такої передачі погоджуються з Радою міністрів Автономної Республіки Крим, обласними, Київською та Севастопольською міськими державними адміністраціями, виходячи з пріоритетів першочергової поетапної передачі об'єктів соціальної інфраструктури, що визначаються Кабінетом Міністрів України.

Стаття 42. Фінансування видатків, пов'язаних з утриманням об'єктів соціальної інфраструктури

1. Видатки місцевих бюджетів, пов'язані з утриманням і капітальним ремонтом об'єктів соціальної інфраструктури, переданих у комунальну власність, протягом бюджетного року, в якому здійснено передачу, фінансуються з бюджетів Автономної Республіки Крим, областей, міст Києва та Севастополя за рахунок трансфертів, передбачених у державному бюджеті на ці цілі, та пайової участі підприємств, господарських товариств, створених у процесі приватизації (корпоратизації), у розмірі 30 відсотків суми їх витрат на утримання об'єктів соціальної інфраструктури за відповідний період минулого року.

Порядок перерахування та використання трансфертів з Державного бюджету України, передбачених на фінансування видатків, пов'язаних з утриманням і капітальним ремонтом об'єктів соціальної інфраструктури, переданих у комунальну власність, визначається Кабінетом Міністрів України.

Порядок залучення і використання коштів підприємств, господарських товариств, створених у процесі приватизації (корпоратизації), що спрямовуються на утримання об'єктів соціальної інфраструктури, визначається в угодах, які укладаються між підприємствами, господарськими товариствами, створеними у процесі приватизації (корпоратизації), та відповідним органом місцевого самоврядування.

2. Починаючи з бюджетного року, наступного за роком передачі об'єктів соціальної сфери у комунальну власність, видатки, пов'язані з утриманням цих об'єктів, фінансуються з бюджетів сіл, селищ, міст, районів у містах (у разі передачі об'єктів соціальної інфраструктури у власність їх територіальних громад) або з обласних чи районних бюджетів (у разі передачі об'єктів соціальної сфери у спільну власність територіальних громад сіл, селищ, міст).

Видатки місцевих бюджетів, пов'язані з утриманням об'єктів соціальної інфраструктури, враховуються під час визначення нормативів відрахувань від загальнодержавних податків, зборів (обов'язкових платежів) до бюджетів Автономної Республіки Крим, областей, міст Києва та Севастополя».

2. Преамбулу Закону викласти у такій редакції:

«Цей Закон визначає основні засади передачі об'єктів права державної власності у комунальну власність територіальних громад сіл, селищ, міст, районів у містах або у спільну власність територіальних громад сіл, селищ, міст, а також об'єктів права комунальної власності у державну власність».

3. Статтю 1 викласти в такій редакції:

«Стаття 1. Сфера застосування Закону

Цей Закон регулює відносини, пов'язані з передачею об'єктів права державної власності у комунальну власність територіальних громад сіл, селищ, міст, районів у містах або у спільну власність територіальних громад сіл, селищ, міст, а також об'єктів права комунальної власності у державну власність.

Дія цього закону поширюється на об'єкти права державної та комунальної власності, у тому числі передані в безоплатне користування самоврядним установам і організаціям або в оренду.

Безоплатна передача у державну або комунальну власність об'єктів права інших форм власності може регулюватися положеннями цього Закону, якщо інше не передбачено законом або рішеннями відповідних місцевих рад».

4. У статті 2:

частину першу доповнити абзацом такого змісту:

«житловий фонд та інші об'єкти соціальної інфраструктури (далі —об'єкти соціальної інфраструктури), які перебувають у повному господарському віданні чи оперативному управлінні державних підприємств, установ, організацій (далі — підприємств) або не увійшли до статутних фондів господарських товариств, створених у процесі приватизації (корпоратизації)»;

частину другу викласти у такій редакції:

«2. Не можуть бути об'єктами передачі з державної у комунальну власність підприємства, що здійснюють діяльність, передбачену частинами першою та другою статті 4 Закону України «Про підприємництво», а також казенні підприємства».

5. Статтю 4 викласти в такій редакції:

«Стаття 4. Прийняття рішень про передачу об'єктів права державної власності у комунальну власність

1. Передача об'єктів з державної у комунальну власність здійснюється за рішенням:

Кабінету Міністрів України — щодо об'єктів, визначених у абзацах другому, третьому, п'ятому частини першої статті 2 цього Закону;

органів, уповноважених управляти державним майном, самоврядних організацій — щодо об'єктів, визначених у абзацах четвертому та шостому частини першої статті 2 цього Закону.

2. Передача об'єктів з державної у комунальну власність територіальних громад сіл, селищ, міст, районів у містах здійснюється за наявності згоди відповідних сільських, селищних, міських, районних у містах рад, якщо інше не передбачено законом, а у спільну власність територіальних громад сіл, селищ, міст — за наявності згоди районних або обласних рад, якщо інше не передбачено законом.

3. Пропозиції щодо передачі об'єктів з державної у комунальну власність, яка здійснюється за рішенням Кабінету Міністрів України, погоджуються з:

органом, уповноваженим управляти державним майном, або відповідною самоврядною організацією;

центральними органами виконавчої влади, визначеними Кабінетом Міністрів України;

державним органом приватизації;

підприємством — щодо передачі структурних підрозділів підприємства та окремого індивідуально визначеного майна, закріпленого за таким підприємством, а також з трудовим колективом підприємства — щодо майна, закріпленого за таким підприємством, об'єктів соціальної інфраструктури, споруджених за рахунок коштів такого підприємства.

4. У разі, якщо передача об'єктів з державної у комунальну власність здійснюється за рішенням Кабінету Міністрів України, пропозиції щодо передачі зазначених об'єктів погоджуються ініціаторами такої передачі, зазначеними у статті 3 цього Закону, та подаються до Міністерства економіки України.

У пропозиціях зазначаються:

у разі передачі підприємства — його найменування, місцезнаходження, найменування органу, що здійснює функції з управління майном підприємства, стан приватизації (корпоратизації) підприємства, у разі прийняття рішення про його приватизацію (корпоратизацію), на поточний момент;

у разі передачі закріпленого за підприємством майна — назва майна, його місцезнаходження (для будівель і споруд), найменування підприємства, його місцезнаходження, найменування органу, що здійснює функції з управління майном підприємства.

Міністерство економіки України на підставі пропозицій, внесених із дотриманням вимог цього Закону, готує і подає за погодженням з Міністерством фінансів України та Фондом державного майна України проекти відповідних рішень Кабінету Міністрів України.

5. Пропозиції щодо передачі об'єктів, визначених у абзаці четвертому частини першої статті 2 цього Закону, з державної у комунальну власність, яка здійснюється за рішенням органів, уповноважених управляти державним майном, або самоврядних організацій, погоджуються з Міністерством економіки України, Міністерством фінансів України та Фондом державного майна України, а також з підприємством».

6. У статті 5:

абзац другий частини першої викласти у такій редакції:

«сільських, селищних, міських, районних у містах рад — щодо об'єктів права комунальної власності відповідних територіальних громад»;

частину четверту викласти у такій редакції:

«4. Пропозиції щодо передачі об'єктів з комунальної у державну власність, яка здійснюється без отримання згоди Кабінету Міністрів України, погоджуються відповідно до абзаців третього та четвертого частини третьої статті 4 цього Закону, а також з підприємством».

7. Абзац другий частини другої статті 6 викласти в такій редакції:

«виконавчий орган відповідної сільської, селищної, міської, районної у місті ради, якщо інше не передбачено законом, — у разі передачі об'єктів у комунальну власність територіальних громад сіл, селищ, міст, районів у містах».

8. Частину третю статті 7 викласти в такій редакції:

«3. Об'єкти соціальної інфраструктури передаються разом з майном підприємств, що обслуговували ці об'єкти, у тому числі основними фондами, ремонтно-будівельними базами, майстернями, транспортними засобами, прибиральною технікою, в частині, що визначається комісією з питань передачі об'єктів, яка здійснює передачу.

Разом з житловим фондом передаються вбудовані і прибудовані приміщення, зовнішні мережі електро-, тепло-, газо-, водопостачання та водовідведення, а також будівлі, призначені для обслуговування цього фонду (бойлерні, котельні, каналізаційні та водопровідні споруди, обладнання тощо)».

II. Прикінцеві положення

1. Цей Закон набирає чинності з дня його опублікування.

2. Кабінету Міністрів України:

забезпечити протягом 1999—2001 років передачу у комунальну власність всіх об'єктів соціальної інфраструктури, які перебувають у повному господарському віданні або оперативному управлінні підприємств або не увійшли до статутних фондів господарських товариств, створених у процесі приватизації (корпоратизації);

передбачати у проектах Державного бюджету України на 2000 і 2001 роки трансферти бюджетам Автономної Республіки Крим, областей, міст Києва та Севастополя на капітальний ремонт та утримання об'єктів соціальної інфраструктури, що передаватимуться у комунальну власність протягом цих років відповідно до цього Закону.

3. У зв'язку з набранням чинності цим Законом припиняється відповідно до пункту 4 розділу XV «Перехідні положення» Конституції України дія Указу Президента України від 15 червня 1999 року № 648/99 «Про прискорення передачі об'єктів соціальної інфраструктури права державної власності у комунальну власність».

Президент України
Л. КУЧМА.

м. Київ,
15 грудня 1999 року.
№ 1294-XIV.

Про внесення зміни до статті 3 Закону України «Про податок на додану вартість»

ЗАКОН УКРАЇНИ

Верховна Рада України **постановляє:**

1. Підпункт 3.2.9 статті 3 Закону України «Про податок на додану вартість» (Відомості Верховної Ради України, 1997 р., №21, ст.156; 1998 р., №33, ст.224, №48, ст.292; 1999 р., №39, ст.357) викласти у такій редакції:

«3.2.9. безоплатної передачі у державну власність чи комунальну власність територіальних громад сіл, селищ, міст або у їх спільну власність об'єктів всіх форм власності, які перебувають на балансі одного платника податку і передаються на баланс іншого платника податку, якщо такі операції здійснюються за рішеннями Кабінету Міністрів України, центральних та місцевих органів виконавчої влади, органів місцевого самоврядування, прийнятими у межах їх повноважень. Це положення поширюється на операції з безоплатної передачі об'єктів з балансу платника податку, який перебуває в державній або комунальній власності, на баланс іншої юридичної особи, яка перебуває відповідно в державній або комунальній власності, що здійснюється за рішенням органу державної влади або органу місцевого самоврядування, до сфери управління яких належать такий платник податку та така юридична особа».

2. Цей Закон набирає чинності з дня його опублікування.

Президент України
Л. КУЧМА.

м. Київ,
21 грудня 1999 року.
№ 1330-XIV.

Про внесення змін до Закону України «Про зв'язок»

ЗАКОН УКРАЇНИ

Верховна Рада України **постановляє:**

I. Внести до Закону України «Про зв'язок» (Відомості Верховної Ради України, 1995 р., № 20, ст.143) такі зміни:

1. У абзаці четвертому частини першої статті 13 слова «у розмірі облікової ставки Національного банку України, встановленої на день нарахування пені» замінити словами «яка обчислюється від суми простроченого платежу у розмірі облікової ставки Національного банку України, що діяла у період, за який нараховується пеня».

2. У частині третій статті 14:

у першому реченні слова «в розмірі одного відсотка від вартості неоплачених послуг» замінити словами «яка обчислюється від вартості неоплачених послуг у розмірі облікової ставки Національного банку України, що діяла у період, за який нараховується пеня»;

доповнити частину після другого речення новим реченням такого змісту:

«Підприємства зв'язку не мають права відмовляти в подальшому наданні послуг зв'язку інвалідам I та II груп, поточна заборгованість яких за отримані послуги зв'язку не перевищує трьох мінімальних пенсій за віком».

II. Цей Закон набирає чинності з дня його опублікування.

Президент України
Л. КУЧМА.

м. Київ,
22 грудня 1999 року.
№ 1347-XIV.

У номер

■ Запоріжжя

Щоб почули в столиці

Про неприйнятність останнього проекту держбюджету-2000 для Запорізької області заявлено на позачерговій сесії облради. Депутати підтримали пропозицію свого колеги, голови правління ВАТ «Запорізький алюмінієвий комбінат» Івана Бастриги «не погоджуватися з таким ставленням до області», «не дозволяти робити себе прохачами». Щоб доводи-пропозиції запоріжців почули в Кабміні та Верховній Раді, вирішено на підмогу першим керівникам області делегувати до столиці й кількох голів постійних депутатських комісій обласної ради.

■ Сімферополь

Російський флот оновиться

Очікується, що сьогодні з Анапи на аеродром «Гвардійський» ЧФ РФ, що поблизу Сімферополя, приземляться 22 літаки СУ-24М. Вони ввійдуть до бойового складу флоту на заміну застарілих СУ-17. Остаточне рішення про перебазування бойових машин було прийнято завдяки прямим телефонним переговорам між в. о. Президента РФ В. Путіним і Президентом України Л. Кучмою.

На знімку: СУ-24М.

Фото Георгія НЕСТЕРЕНКА (УНІАН).

■ Кіровоград

Не звикати... голодувати

Депутат Кіровоградської обласної ради, голова цехового профспілкового комітету Петрівського рудоуправління ВАТ «Криворізький центральний гірничо-збагачувальний комбінат» Ігор Корнієнко поставив намет на площі перед райдержадміністрацією і розпочав голодовку. У заяві на ім'я голови обласної ради Василя Сибірцева Ігор Корнієнко скаржиться на численні порушення трудового законодавства в рудоуправлінні й просить втрутитися. Переговори з голодуючим представників райдержадміністрації та директора названого рудоуправління поки що результату не дали.

■ Київ

Справедливість — її ремесло

Суддю — порушника закону — виженуть з роботи. Допоможе в цьому Вища рада юстиції (ВРЮ). Вона покликана захистити громадян від несправедливого суду. ВРЮ, як конституційна інституція, виникла два роки тому.

Раду очолює відомий не тільки в Україні юрист Валерій Євдокимов. За два роки ВРЮ підготувала 214 подань Президентові України, Верховній Раді про призначення на посади суддів, 58 кандидатам було відмовлено у поданні за недостатньою фаховою підготовкою, на 11 суддів представлено подання про звільнення їх з посад за порушення присяги судді. З нагоди дворіччя ВРЮ презентувала WEB-сторінку в Інтернеті, яка буде надалі детальніше інформувати населення України, зарубіжних країн про діяльність ради.

Презентація в Інтернеті сторінки Вищої ради юстиції: прес-секретар Сергій Ічєнський, голова Вищої ради юстиції

Фото Олександра КЛИМЕНКА.

Занедбаний

Указ Президента України «Про невідкладні заходи щодо прискорення реформування аграрного сектора економіки» мав значний суспільний резонанс. Думки з цього приводу часто діаметрально протилежні, але всі сходяться на тому, що без змін агропромисловий комплекс приречений на загибель. От тільки не завжди вдається дійти згоди щодо того, якими мають бути ці зміни. А тим часом торік дев'ять із десяти сільськогосподарських підприємств були нерентабельні, тобто виробничі витрати перевищували доходи від виробленої продукції, що не дає змоги купувати пальне, добрива та техніку. Державі в цій ситуації не залишається нічого іншого, як фактично безкоштовно забезпечувати ними господарства і, врешті-решт, списувати борги.

Але держава вже вичерпала всі наявні ресурси. І поки що немає жодних підстав сподіватися, що найближчим часом аграрний сектор стане конкурентоспроможним, навіть зважаючи на останній указ Президента. Адже, по суті, у ньому немає нічого нового: чинне законодавство і раніше фактично дозволяло селянам виділяти власну земельну частку, обмінювати її, дарувати чи продавати. Сьогодні в Україні понад 35 тисяч фермерських господарств, чимало приватно-орендних підприємств, створених на базі КСП. Останній указ лише підтверджує, що селянин має право одержати у приватну власність та передати земельний пай в оренду, отримуючи за це орендну плату в розмірі не менш як один відсоток від його вартості. Крім того, за бажання селянин може вилучити із КСП власний земельний пай і приєднати його до присадибної ділянки (не створюючи при цьому юридичної особи) або, об'єднавшись з іншими селянами, заснувати господарське товариство чи кооператив. Проте надалі доведеться самостійно відповідати за наслідки господарювання.

І саме тут постає чимало питань: якою буде кредитна політика, чи не призведе неспроможність розрахуватися за кредитами до масової втрати селянами земельних часток, яким буде механізм банкрутства на селі, хто утримуватиме соціальну сферу тощо. Поділитися своїми думками з цього приводу ми попросили народних депутатів і аграріїв, які відвідали нашу редакцію.

Поспішаймо неквапом

Володимир ПЛЮТИНСЬКИЙ, народний депутат України, двічі Герой Соціалістичної Праці:

— Стаж голови колгоспу, а згодом агрофірми, у мене 49 років. Тож знаю, як проводилася колективізація у західних областях України. І можу стверджувати, що саме завдяки колгоспам було розбудовано, електрифіковано та газифіковано села, забезпечено належний соціальний захист. А протягом останніх 9 років не тільки нічого не будується, а навпаки — занепадає збудоване. І причина в тому, що сьогодні сільське господарство фактично викинуте на узбіччя держави.

Нинішній указ Президента — намагання ще раз показати, що, мовляв, у нас продовжуються реформи. Щоб згодом заявити селянам: «Ми ж вам дали землю, то чому ви так погано працюєте?» Та чи могло бути інакше, коли колективне господарство не спроможне купити техніку? І я хотів би запитати тих, хто готував цей указ: хіба зможе купити комбайн селянин, що візьме 10 чи 20 гектарів землі? Адже вирощений врожай навіть не покриває затрат, тоді як ціна техніки просто захмарна. І ця проблема не нова, бо про відсутність паритету цін між продукцією аграрників та промисловості йдеться уже не один рік. Чи не тому сьогодні в Україні не обробляється та не засівається майже 6 мільйонів гектарів чорноземів? Не кажучи уже про те, що не вноситься добрива, тож земля виснажується.

А як ліквідувати проблему боргів сільгоспвиробників? Причому вирішити її потрібно так, щоб не нарощувати нових боргів. Маємо створити нову систему кредитування сільського господарства. Я відвідав багато країн, у тому числі розвинених, і стверджую, що скрізь існують дотації виробникам сільськогосподарської продукції. І не тому, що там погано працюють фермери, а тому, що без субсидій та пільгових кредитів сільськогосподарське виробництво просто не може працювати. Бо після того, як посієш пшеницю, віддачу матимеш аж через рік. А у нас навіть якщо виб'єш якийсь кредит, то під 80 відсотків річних! Це грабунок. Такий кредит навіть теоретично не вдасться повернути! З іншого боку, я не можу відкидати того факту, що існує багато голів колгоспів, які думають тільки про себе, а не про господарство. Тобто зміни, безумовно, потрібні, але такі зміни, які не руйнували б остаточно хоча б того, що залишилося.

Короткий термін виконання указу — 4 місяці — може призвести до цілковитого розвалу. Вважаю, цей термін мав би складати три — чотири роки. Особливо якщо врахувати, що пальне чи техніку планують надавати тільки тим колективам, які реформуються. До речі, свого часу, після об'єднання Німеччини, я чув висловлювання Гельмута Коля: «Через 15 днів у нас не буде колгоспів». Але минуло 10 років і колективні господарства на східних землях не зникли. Мало того, виявляється, їхня продукція на 30 відсотків дешевша, ніж у фермерів на західних землях.

Сказане не означає, що я виступаю за збереження колгоспів у нинішньому стані, я за те, щоб селянин виробляв більше продукції і жив краще. Тому розробники указу мали детально вивчити проблему та дати людям можливість зробити свідомий вибір.

Стосовно можливості купівлі-продажу землі, то не думаю, що це практикуватиметься дуже широко — купуватимуть землю здебільшого біля міст, доріг тощо.

Інша справа, що питання купівлі-продажу землі недостатньо врегульовані. Це саме можна сказати про заставу землі під кредити: не змінивши кредитної політики, за кілька років взагалі не матимемо, що заставляти. Тож щоб не наробити біди, маємо поспішати неквапом.

Указ проблем не вирішує

Василь КРУЦЕНКО, заступник голови Комітету Верховної Ради з питань аграрної політики та земельних відносин:

— П'ять років тому Президент уже видавав указ «Про невідкладні заходи щодо прискорення земельної реформи у сфері сільськогосподарського виробництва». Пізніше, у серпні 1995 року, Президент видав указ про порядок паювання земель, переданих у колективну власність сільськогосподарським підприємствам і організаціям, яким усупереч Земельному кодексу було встановлено порядок обчислення земельних часток і видачі сертифікатів, що практично позбавило сільську інтелігенцію права на земельний сертифікат. Тому нині в комітеті дуже багато звернень від сільських вчителів і лікарів, які не одержали земельного паю. Крім того, різні розміри земельних часток мають навіть члени різних господарств, розміщених на території однієї сільської ради. А загалом на сертифікат припадає від 1,1 гектара у Чернівецькій, Закарпатській, до 9,5 гектара — у Запорізькій, Херсонській, Луганській областях. Середній розмір частки по Україні — 4,2 гектара. 15 грудня 1998 року вийшов указ Президента про гарантування захисту економічних інтересів та поліпшення соціального забезпечення селян-пенсіонерів, які мають право на земельну частку. Ним встановлюється орендна плата у розмірі не менш як піввідсотка від вартості земельної частки. Верховна Рада його не відхилила, тому він набрав чинності, хоча й не відповідає прийнятому 6 жовтня 1998 року закону про оренду землі. Тобто цей указ було підписано відразу після прийняття закону. Але ж закон передбачає, що ніхто не може рекомендувати, якою має бути орендна плата — 1, 2 чи 10 відсотків. Це справа тих, хто домовляється. У нас різні землі, різні умови і відповідно до цих умов укладається договір. Та вже 28 червня 1999 року Президент новим указом вносить зміни до раніше прийнятого, яким орендна плата збільшується до одного відсотка. Однак 9 липня 1999 року Верховна Рада відхилила цей указ. Але це не завадило главі держави підписати указ від 3 грудня, яким знову встановлюється відхилена Верховною Радою норма — 1 відсоток. Тобто Президент своїм указом підміняє функції Верховної Ради. Погляньмо й на такий аспект: Земельний кодекс передбачає, що розмір земельної ділянки для ведення підсобного господарства має не перевищувати 2 гектари. А тепер Президент встановлює право приєднувати до підсобного господарства розпайовану землю без створення юридичної особи. Це не суперечить Земельному кодексу, скажімо, у Чернівецькій області, де на пай припадає близько 1,1 гектара, але як бути в Луганській, де в середньому пай становить 9,5 гектара? А якщо селянин виходить з колективного господарства разом із сім'єю, то розмір земельної ділянки може бути і 20, і 30 гектарів. І все це без створення юридичної особи? До того ж

материк

Музи, співайте про те, які пастовні у русів розкішні,
Села щедротні які в цій благодатній землі.
І про плодющі лани, багаті дарами Церери, —
Землю, що родить завжди над сподівання людські.

Себастьян КЛЬОНОВИЧ, XVI ст.

передбачено різне оподаткування присадибних ділянок та земель, призначених для сільськогосподарського виробництва.

Тому давайте спочатку відповімо на таке запитання: чи справді для села сьогодні найбільша проблема полягає у відсутності законодавства, чи вона в чомусь іншому? Адже указ Президента більше ставить питань, ніж дає відповідей і щодо соціальної сфери села, і щодо боргів, і щодо кадрів.

Маємо вже факти, що в першу чергу на реформування йдуть господарства, які багато заборгували і керівникам яких не довіряють члени колективного господарства. Указ саме і передбачає стимулювання керівників і спеціалістів господарств, які проводитимуть реформування. А добросовісний керівник господарства ніколи не піде на його розпуск і намагатиметься гуртом розв'язувати проблеми. Цей указ не ліквідовує диспаритету цін на сільськогосподарську продукцію і продукцію промисловості. Порівняймо: 1990 року для того, щоб придбати трактор Т-150 К потрібно було продати 57 тонн пшениці, а в 1998 році — 364 тонни. Щоб придбати комбайн «Нива» 1990 року потрібно було 45 тонн пшениці, а в 1998 році — 1304 тонни. За тонну аміачної селітри у 1990-му треба було віддати 2 центнери пшениці, а у 1998-му — вже 2 тонни, за тонну дизельного пального віддавали, відповідно, 500 кг пшениці, а тепер — 5,6 тонни і так далі.

Інше питання: пільгове кредитування сільського господарства. Прем'єр-міністр В. Ющенко під час зустрічі з депутатами визнав, що за нинішньої системи кредитування сільське господарство вижити не може. Адже в сільськогосподарському виробництві віддача настає як мінімум через сім місяців, тому треба мати або обігові кошти, або кредитні ресурси під 7—10 відсотків річних, щоб можна було і посіяти, і підготуватися до збирання. Сьогодні це питання не вирішується.

Або проблема матеріально-технічного забезпечення: у нас зношено 75 відсотків техніки. Але в 1998 році на зміну вибулим 27,6 тисячі тракторам надійшло тільки 754! Нині у господарствах не вистачає 200 тисяч тракторів, 40 тисяч зернових комбайнів. Гадаю, потрібно активніше впроваджувати систему лізингу та створювати під контролем держави МТС, тому що таку кількість техніки ніхто придбати не зможе. Мені здається, що ці проблеми сьогодні найважливіші, але указ їх зовсім не вирішує. Замість підготовки до весняно-польових робіт указ започатковує конфлікти в колективних господарствах, відволікає від вирішення головних проблем державної підтримки сільгосптоваровиробників усіх форм власності.

Годі спостерігати за розвалом АПК

Олег ЮХНОВСЬКИЙ, народний депутат України:

— Щоб і керівники сільськогосподарських підприємств, і селяни орієнтувалися в ситуації, яка склалася в аграрному секторі, потрібно започаткувати широку дискусію. Мушу сказати, що, працюючи в Комітеті з питань аграрної політики, маю з приводу указу дещо іншу позицію, ніж Василь Круценко. Саме тому разом із групою депутатів нашого комітету ми підготували альтернативний проект постанови до парламентських слухань стосовно реформування аграрного сектора економіки. Наша позиція полягає в тому, що у нинішній ситуації ми не маємо можливості давати правову оцінку указу. Її може дати тільки Конституційний Суд, до якого звернулася група народних депутатів.

Звичайно, указ містить ряд дискусійних положень, проте ніхто не заперечуватиме, що ситуація в АПК потребує негайних змін. Тому наш проект постанови передбачає низку конкретних заходів, які мали б виконати уряд, профільний комітет Верховної Ради та Верховна Рада загалом стосовно приведення чинного законодавства до єдиного знаменника. Що ми пропонуємо? Сьогодні ідеологія реформування аграрного сектора начебто відпрацьована, але якщо ми уважно послухаємо ідеологів цього указу, то побачимо: насправді поки що немає конкретних механізмів реформування АПК. Поки що немає чіткого розуміння, що мають робити не тільки селяни, а й керівники. Тому ми пропонуємо уряду найближчим часом подати на розгляд Верховної Ради концепцію функціонування та розвитку аграрного сектора України, де було б чітко виписано конкретні механізми. Також ми пропонуємо серйозно попрацювати над Земельним кодексом.

Погоджуюся із Василем Круценком, що розпаювання земель проводилося згідно з указами Президента, але при цьому не вносилося жодних змін до Земельного кодексу та інших законодавчих актів, які регламентують земельні відносини. Тобто Верховна Рада в основному спостерігала за цим процесом. Але існує багато питань, без вирішення яких указ не дасть бажаних результатів. Насамперед це стосується реструктуризації та списання боргів і вирішення проблеми їх правонаступництва. Адже завтра із боргами КСП зіткнуться конкретні пайовики та конкретні керівники господарств. Бо хто погодиться взяти в оренду майновий та земельний пай, на якому висять боргові зобов'язання КСП? Маємо також розробити заходи, спрямовані на розвиток ринку сільськогосподарської продукції, фінансово-кредитного забезпечення, передачі об'єктів соціальної сфери у власність територіальних громад.

Повертаючись до указу, скажу, що він дає селянинові можливість зорієнтуватися у ситуації, тобто об'єднатися з іншими селянами для спільної праці чи, може, разом із земельним та майновим паями вийти з КСП і перейти в інше господарство, де кращий керівник та кращий менеджмент, або розпочати самостійне господарювання. Але знову ж таки чинне законодавство не повністю регламентує такі дії. Інше питання: указ передбачає, що селянин, здавши в оренду земельний пай, має отримати в розмірі одного відсотка вартості земельної частки орендну плату. Та сьогодні у більшості господарств така ситуація, що люди кілька років не отримують навіть заробітної плати. Відтак указ це питання врегульовує: якщо ти взяв в оренду земельний пай, то просто зобов'язаний віддати орендну плату, а це вже серйозна підтримка для пенсіонерів та для селян. А як надалі розпорядиться людина власним земельним паєм, це її право. Та ще раз наголошую: щоб селянин прийняв правильне рішення, маємо запровадити широке обговорення цих проблем, щоб кожний власник земельного паю знав свої права і можливі наслідки від тих чи інших дій. Тобто можна погодитися із твердженням, що указ містить безліч спірних і неврегульованих положень, але сьогодні уже не можна залишатися сторонніми спостерігачами процесів, які відбуваються на селі. У нас є можливість впливати на ситуацію.

Ми реформувалися і не шкодуємо

Вадим НЕСТЕРЕНКО, голова агрофірми «Орільська» на Дніпропетровщині:

— На мою думку, цей указ відповідає ситуації, яка сьогодні склалася в сільському господарстві. Та хочу нагадати, що коли я три роки тому приймав КСП, то вже тоді укази Президента дозволяли розпочати його реформування. Тож я відразу поставив за мету реструктуризацію колективного господарства. З цією пропозицією прийшов до людей.

Перший рік ми придивлялися одне до одного, а вже на другий почали реформувати господарство. І від початку 1999 року в нас працює агрофірма, створена на умовах приватної та орендної власності.

Але щоб так сталося, мені довелося провести півсотні зборів, на яких переконував людей у необхідності переходу до іншої форми господарювання. Що їм казав? Приймаючи господарство, мав такі само проблеми, як усі: на КСП висів борг у півтора мільйона гривень (заборгованість до Пенсійного фонду, бюджету, за електроенергію і т. д). За сезон роботи я зрозумів, що в нинішніх умовах розрахуватися з цими боргами практично неможливо: за результатами роботи нам ледве вдалося вийти на мінімальний рівень доходів.

І тому, виходячи до людей з ідеєю реформування, назвав п'ять основних причин, які спонукають до цього. По-перше, це можливість отримання орендної плати. Адже ніхто не знав, що робити з роздаными земельними сертифікатами. До того ж за умов оренди можна було на законних підставах сплачувати орендну плату за землю. Бо коли КСП виділяє на пай орендну плату, то крім цього воно змушене було платити ще й податок на додану вартість, що призводило до значних збитків. По-друге, кажучи відверто, метою реформування було бажання відмежуватися від боргів, які висіли на колективному господарстві. Чому ми це зробили? Бо за того підходу, який сьогодні є в державі, в будь-який час кредитор може звернутися до арбітражного суду і через судових виконавців конфіскувати останнє ліквідне майно КСП. І якби воно було конфісковане, то господарство взагалі втратило б будь-які перспективи розвитку. По-третє, після реструктуризації ми поставили собі за мету не створювати нових боргів і на сьогодні виплатили всю заробітну плату, причому виплачуємо її щомісяця, виплатили також фіксований та прибутковий податок, розрахувалися із Пенсійним фондом та Фондом зайнятості, розрахувалися за електроенергію. Крім того, видали всю обумовлену з кожним членом нашого господарства орендну плату. По-четверте, що дуже важливо, з'явилася приватна відповідальність за результат. Бо ж голова КСП фактично не ніс жодної відповідальності, а за його прорахунки довелося розраховуватися майном господарства, тобто майном пайовиків. А в нас по-іншому — я зобов'язаний сплатити пайовикам орендну плату, але можливі збитки ніяк не поширюються на заданий в оренду пай та майно. Разом з тим у керівника агрофірми з'являється стимул до продуктивної праці. І, п'яте, ми ставили собі за мету позбутися адміністративного тиску. Поскільки ми першими розпочали таке реформування, то наразилися на жорсткий спротив місцевої влади. Врешті-решт дійшло до того, що змушені були зареєструвати наше господарство не за місцем його розташування, а в місті Новомосковську. Тобто всупереч логіці наше селянське господарство зареєстроване в місті. Тож для нас останній указ Президента новиною не став, а лише деталізував деякі нюанси. А також підтвердив, що ми були на правильному шляху, бо від самого початку виходили з того, щоб наша агрофірма була рентабельною. На завершення скажу, що сьогодні кожний власник земельного паю отримує в рахунок орендної плати 200 кілограмів борошна, 250 кілограмів фуражу, 15 кілограмів цукру, 15 літрів олії, 5 кг круп або макаронних виробів, безплатно оремо та культивуємо присадибні ділянки. І сподіваємося, що розмір цієї плати збільшуватиметься разом із доходами агрофірми.

Маємо живий приклад

Анатолій БІЛИК, народний депутат України:

— Я 14 років працював головою колгоспу та 6 років головою райадміністрації, тому мені дуже добре відомі проблеми, з якими зіткнувся голова агрофірми «Орільська». На мою думку, питання слід ставити так: чи зможе цей указ зупинити занепад села? Бо землі нібито розпайовано, але сертифікати лежать у сейфах і тих голів КСП, які не вміють чи не хочуть господарювати по-новому. Та маючи живий приклад агрофірми «Орільська», де регулярно виплачують зарплату і орендну плату, жителі довколишніх сіл потягнуться до агрофірми, тиснутимуть на своїх керівників: а чому ми нічого не маємо за свої паї? Ще одним важливим питанням, яким опікуються в агрофірмі, є збереження соціальної сфери. Адже не секрет, що сьогодні в селах зачиняються дитячі садки, знищується художня самодіяльність, занепадають школи. Так-от, дана агрофірма взяла на себе турботи про соціальну сферу. Мало того, у цій непростій ситуації тут навіть купили інструменти для оркестру. Це нібито дрібниця, але важлива дрібниця. Тож Верховній Раді, замість конфліктувати з Президентом, потрібно об'єднатися і законодавчо підтримати реформи на селі.

Потрібен єдиний закон...

Володимир АЛЬОХІН, народний депутат України:

— Сьогодні зайве запитувати, чи потрібно проводити аграрну реформу: вибори Президента показали, що в цілому народ підтримує реформаторські дії Леоніда Кучми. Саме тому згідно з проведенням аграрної реформи Президент підписав цей указ. Бо в більшості колективних господарств бачимо таку картину: борги, відсутність зарплати та зубожіння. Що залишається людям? Звичайно, звинувачувати у своїх бідах владу, яка, мовляв, проголосила пріоритетний розвиток сільського господарства, але нічого для цього не робить.

Указ базується на уже прийнятих і діючих законах і покликаний прискорити реформи на селі. Позитивною стороною цього документа є те, що селянин як справжній власник земельного і майнового паю укладатиме договір з тим, хто запропонує кращі умови. Тобто в селянина з'явилося право вибору і своїм вибором він голосуватиме за кращого керівника, кращого інвестора. І не треба цього боятися. Бо що ми маємо захищати — голову того КСП, який розбазарює майно пайовиків, чи колективну форму господарювання? Указ якраз і передбачає збереження великотоварного виробництва. І якщо в таке господарство надійде матеріально-технічне забезпечення вітчизняного або зарубіжного інвестора, збільшуватиметься врожайність полів, продуктивність ферм, вчасно виплачуватиметься зарплата, більшими будуть доход і надходження до державного бюджету. Всі у виграші. Але це за умов політичної й економічної стабільності.

Сьогодні є шість законів і багато підзаконних актів, а потрібен єдиний закон про сільськогосподарського товаровиробника і щоб умови, правила гри не змінювалися протягом хоча б декількох років.

Не бачу підстав боятися того, що земля матиме свою ціну. Адже ніхто з України землю не вивезе.

Загалом, мені здається, що після того, як Кабінет Міністрів розшифрує у своїй постанові усі положення цього указу, напруга та протистояння зникнуть. А Верховна Рада має бути у цих питаннях арбітром. Бо поки що ми тільки й робимо, що списуємо чи реструктуризуємо заборгованість АПК. Має, врешті-решт, настати цьому край. А колективна безособова власність саме і народжує колективну безвідповідальність, яка знає лише слова: «Державо, дай». Приймаючи бюджет, ми бачимо: держава уже не має що давати. Потрібно створити умови, які дозволять реалізувати величезний потенціал аграрного сектора, щоб уже він почав давати щось бюджету, а не навпаки. Тому ще раз зазначу —особисто я колективному господарству, що бере і нікому нічого не віддає, не дав би ні копійки.

Підготував Сергій ЛАВРЕНЮК.

Хроніка. Факти. Події

Москва

Із Думою про Росію

Сьогодні розпочнеться перше засідання Держдуми 3-го скликання. Очікується, що на відкриття сесії прибудуть екс-президент Борис Єльцин та в. о. президента Володимир Путін.

Сантьяго

«Моцарт від економіки» — президент

Уперше з часу вбивства Сальвадора Альєнде президентом Чилі став кандидат від соціалістів Рікардо Лагос. Йому — 62 роки. У 22 став адвокатом, захистив диплому роботу на сенсаційну тоді тему «Концентрація економічної могутності» і отримав прізвисько «Моцарт від економіки». У нього були всі шанси потрапити до уряду Національної єдності. Але, як переконаний соціаліст, він усе-таки не поділяв поглядів Альєнде на революційні методи реформування суспільства. Коли Альєнде було вбито, Лагос очолив опозицію проти режиму Піночета. Йому довелося емігрувати до Аргентини, а потім у США. Однак через кілька років він повернувся до Чилі, відмовившись від численних пропозицій посісти високі посади у низці міжнародних організацій. Після передавання Піночетом влади цивільному урядові, Рікардо Лагос боровся за президентське крісло, але програв його Едуардо Фрею. Перемогу він отримав лише тепер.

Кабул

Афганістан визнав незалежність Чечні

Уряд талібів в Афганістані визнав Чечню незалежною державою. Лідер руху "Талібан" мулла Мохамед Омар оголосив про це під час кандагарських переговорів з чеченською делегацією. Раніше таліби заперечували звинувачення Москви у тому, що вони надають допомогу чеченським бойовикам.

Тель-Авів

Виведення військ відкладено

20 грудня мало розпочатися виведення військ ще з 6 відсотків території Західного берега річки Йордан. Однак уряд Ізраїлю відклав початок виведення щонайменше на два тижні через розбіжності з палестинською стороною з приводу того, які саме райони підлягають переданню палестинській адміністрації.

Гельсінкі

Відбудеться другий тур

Під час першого туру президентських виборів у Фінляндії жоден кандидат не набрав 50 відсотків голосів. У другий тур вийшли міністр закордонних справ країни Тар'я Халонен, яка набрала 40 відсотків, і колишній прем'єр Еско Ахо, за якого проголосували 34 відсотки громадян. У разі перемоги Тар'я Халонен стане у Фінляндії першою жінкою-президентом.

Вашингтон

А чи був хлопчик?

Поки політики вирішують долю кубинського хлопчика Еліана Гонсалеса, американські зірки вирішили потурбуватися про малюка. Девід Копперфільд, наприклад, запросив його на власну виставу в Маямі-Біч. І навіть знайшов час особисто з ним зустрітися. Звичайно, для того, щоб показати фокуси. Але знаючи про те, з якою легкістю у Копперфільда зникають літаки, потяги і навіть статуя Свободи, чи не доведеться невдовзі родичам Еліана знизувати плечима: «Де ж наш хлопчик?»...

За повідомленнями кореспондентів «ГУ» та зарубіжних інформагентств.
Фото АП.

Багаті також бояться

«Велика Європа», хоробро проголосивши минулого грудня про можливе розширення ЄС з 15 до 28 країн, тепер, відчувши потенційну загрозу своєму добробуту, починає відступати

Ще не вгамувалася переможна ейфорія країн-кандидатів з приводу їх майбутнього вступу до Європейського союзу, а деякі політики, причетні до події, заднім числом починають чесати потилиці. Вони підраховують, скільки це коштуватиме. «Велика Європа», хоробро проголосивши минулого грудня про можливе розширення ЄС з 15 до 28 країн, тепер, відчувши потенційну загрозу своєму добробуту, починає відступати. Але ж бо про «незручності» було відомо заздалегідь. Уже нині на заробітки до країн співтовариства вирушають десятки тисяч громадян із цих держав, сподіваючись отримати роботу, хоча тут і своїх безробітних більш ніж достатньо. Не таємниця, що кандидати розраховують і на фінансову допомогу своїх сильніших економічних сусідів.

Поява в союзі нових членів спричинить значний тиск на ринок праці, і зокрема в Німеччині та Австрії. Такого висновку дійшов комісар ЄС з питань розширення Гюнтер Ферхойген. Він вимагає встановлення квот і спеціального перехідного періоду для припливу робочої сили з держав Східної Європи, тривалість якого має регулюватися відповідно до економічного розвитку країн-кандидатів.

Гюнтера Ферхойгена підтримує комісар ЄС з питань сільського господарства Франц Фішер. Він вважає, що розширення альянсу, особливо на схід, коштуватиме набагато дорожче, аніж очікувалося. На це додатково знадобиться 12 мільярдів євро. І хоча в прийнятому минулої весни фінансовому плані ЄС до 2006 року фінансову допомогу країнам-кандидатам не передбачено, уникнути грошових вливань у їхні економіки, зокрема в аграрний сектор, навряд чи вдасться. А Європа й без того перенасичена продукцією сільського господарства. «Приборкати» її потік можливо, лише встановивши високі та жорсткі стандарти якості, шлях до відповідності яким — упровадження дорогих технологій, альтернативне використання землі.

Грошей на це у новачків немає, а багатші члени співтовариства не поспішають ними ділитися. Та й на компроміси йти вони теж не бажають. Наприклад, уряд Польщі, повідомивши, що більша частина м'яса і три чверті молочної продукції країни під час вступу до ЄС не відповідатимуть його стандартам, вимагає особливого дозволу, щоб продавати їх бодай на внутрішніх ринках. Це викликало протести в Європейській комісії. І зрозуміло, чому. Адже Польща не буде самітня в своїй ситуації — таке саме становище і в інших кандидатів.

Якщо ЄС піде на поступку, то їхні ринки неможливо буде контролювати. Цілком імовірно, що поява на них продуктів, які не відповідають стандартам, може негативно вплинути на експорт сільгосппродукції у треті країни. З цього випливає: якщо альянс хоче розширюватися, то мусить і ділитися фінансами, щоб у європейському домі всі були «хороші». Але, здається, річ тут не так у нестачі грошей, як у страхові перед тим, що, досягнувши бажаних стандартів, нові члени союзу завалять Європу продуктами, котрих там і без них перевиробництво. А деякі уряди навіть доплачують своїм аграріям, щоб вони не дуже старалися нарощувати випуск продукції. Тому країни-кандидати мають дуже мало шансів розраховувати на тривалий перехідний період, під час якого вони встигли б привести виробництво продуктів харчування у відповідність до потрібних стандартів. І хоча офіційно ще не оголошено, коли цей час настане, в кабінетах Європейської комісії уже точаться розмови, що перевірка на «відповідність» розпочнеться через три роки. Про це, як і про інші вимоги, кандидати на вступ до ЄС дізнаються в березні. Саме тоді відбудуться й переговори міністрів закордонних справ і сільського господарства країн-членів про загальну позицію альянсу щодо проблем виробництва сільськогосподарської продукції.

Валентина ПИСАНСЬКА.
Франкфурт-на-Майні.

Убивця сам став жертвою

Цей знімок зроблено 1991 року. Лідер сербського воєнізованого формування «Тигри» Желько Ражнатович вирішив сфотографуватися на згадку з тигреням, назвавши його живим талісманом, який принесе йому успіх. І справді: певний час Ражнатовичу, більше відомому на ім'я Аркан, таланило. Під час воєнних операцій він дуже «успішно» знищував косовських албанців. Після акції НАТО в Югославії він не менш успішно ховався від Гаазького військового трибуналу. Однак куля знайшла «тигра». У неділю його було вбито у Белграді в отелі «Інтернаціональ». Відомий діяч сербської опозиції Вук Драшкович вважає, що вбивство командира сербських бойовиків — держзамовлення. За його припущенням, Аркана, який був тісно пов'язаний з президентом Мілошевичем, убито, тому що він забагато знав. Тому Драшкович вимагає офіційного розслідування справи.

Фото АП.

Теракт — точка відліку

В Єревані триває слідство у справі про теракт у парламенті 27 жовтня. У зв'язку з цим днями заарештовано заступника директора державного телеканалу.

За деякими даними, саме Арутюнян обіцяв ватажкові бойовиків Наірі Унаняну забезпечити виступ останнього у прямому ефірі одразу після теракту. Чи так це насправді, з'ясовує слідство, та в Єревані пригадують: іще кілька років тому у Вірменії розкрито змову, метою якої було «здійснення державного перевороту і фізична ліквідація низки керівників». Головною мішенню заколотників був тодішній міністр оборони, майбутній прем'єр Вазген Саркісян. Операція тоді не відбулася.

Загалом ситуація у Вірменії залишається вельми невизначеною. У республіці дедалі більше вкорінюється думка, що попереду — неминучі серйозні потрясіння і дострокова зміна влади. Втім, лідер найбільшої парламентської фракції «Єдність» Андронік Маркарян заявив: «Ніяких дострокових виборів не буде». Це означає одне: опоненти глави держави обрали нову тактику тиску на владу. Як пояснив Маркарян, нинішня криза влади має бути розв'язана шляхом відчутного перерозподілу повноважень між президентом, парламентом і урядом. Лідер республіканців додав, що вже навесні поточного року у Вірменії, найімовірніше, буде проведено референдум, за результатами якого до Конституції буде внесено відповідні зміни. Маркарян не без уїдливості заявив, що положення про обмеження повноважень глави держави містилося у передвиборній програмі Роберта Кочаряна.

Цілком імовірно, що вільні підходи, обрані опозицією, допоможуть у перспективі уникнути небезпечного загострення внутрішньополітичної ситуації. Однак результати перетворення Вірменії на парламентську республіку ніхто не береться передбачити.

Армен ХАНБАБЯН.
Єреван.

Президент ПАРЄ вилітає на Північний Кавказ

Президент Парламентської Асамблеї Ради Європи лорд Рассел-Джонстон не підтвердив учора, що він нібито вважає можливим припинити членство Росії у РЄ через її дії в Чечні, повідомляє ІТАР-ТАРС: «Ще зарано говорити про те, що можна зважитися на такий крок, — сказав західний політик після розмови з головою Ради Федерації РФ Єгором Строєвим. — Я сьогодні, по суті, перший день у Москві, і ми лише викладаємо думки й позиції, які було закріплено в резолюціях ПАРЄ щодо вільного переміщення осіб територією Чечні, припинення вогню і проведення переговорів».

У неділю низка російських ЗМІ передала повідомлення про те, що начебто одразу після прибуття до Москви Рассел-Джонстон допустив можливість припинення членства Росії в РЄ. Та голова Ради Федерації Єгор Строєв зазначив, що «учасники розмови задоволені її підсумками» і Росія всіляко допомагатиме делегації Ради Європи ознайомитися з ситуацією на Північному Кавказі. За словами Єгора Строєва, його здивувала фраза, нібито сказана Расселом-Джонстоном про те, що можливе виключення Росії з європейської спільноти. «Я можу відверто сказати, що Європа не може існувати без Росії. І до такої великої держави, як Росія, слід ставитися з повагою», — вважає Єгор Строєв.

До якої міри слід ставитися з повагою до Росії, делегація ПАРЄ на чолі з її президентом має намір, либонь, вирішити після поїздки на Північний Кавказ — європейські парламентарії хочуть вирушити туди сьогодні. А поки що попри всю важливість і незалежність Російської Федерації, ставлення Європи до її дій у Чечні вкрай негативне.

Чеченське питання обговорюватиметься наступного тижня у Страсбурзі

Нескорений народ

17 січня — День солідарності з іракським народом

Народ, який бере свій початок зі стародавніх шумерської, ассирійської, вавилонської і урартської цивілізацій, який сьогодні проживає в Республіці Ірак, і надалі продовжує служити прикладом захисту своєї державності.

Пилип БУДЖИГАН

Володимир ПЕТРЕНКО

До січня 1991 року Ірак був цивілізованою країною зі здоровою фінансовою системою і економічним розвитком, успішно здійснювалися соціальні перетворення. Максимального видобутку нафти було досягнуто в 1979 році (175 млн. т), прибутки від її продажу становили 21–26 млрд. дол. на рік, що давало можливість розвивати нафтовидобувну, нафтопереробну, газову, металургійну і цементну промисловість, електроенергетику і машинобудування. Відроджувалися сільське господарство і транспортна інфраструктура.

Однак усі економічні зміни, підвищення матеріального добробуту народу були загальмовані добре спланованою і спровокованою іраксько-кувейтською війною, а пізніше — розпочатою проти іракського народу однією з найстрашніших воєнних операцій США і НАТО «Буря в пустелі». Американські війська застосували вакуумні і касетні бомби, причому таким способом, який не сумісний з міжнародним правом. Були зруйновані школи, лікарні, мечеті, продовольчі склади. Це все передусім негативно позначилося на дітях і людях старшого віку. За перші двадцять місяців після війни в результаті недоїдання, відсутності першої медичної допомоги померло 25 тисяч осіб.

З того часу пройшло майже 10 років. Однак самостійність Іраку, небажання його народу виконувати волю так званих «миротворців» до сьогодні не дають їм спокою. Проти Іраку і надалі продовжуються агресивні акти з метою зміцнення позицій передусім США і Великої Британії в районі Перської затоки. Їхні незаконні інтереси тут передбачають нанесення ударів по Іраку, його зруйнування і міжнародну ізоляцію, продовження економічних санкцій. Усе це є грубим порушенням норм міжнародного права, про дотримання якого вони заявляють, свідченням продовження агресивного курсу проти іракського народу.

Агресію і геноцид, які застосували проти іракського народу, можуть спрямувати проти будь-якої країни, яка проводитиме незалежну національну політику. Звідси і випливає суть необхідності солідарності з іракським народом — адже вона будується на принципах гуманності і дотримання правових норм співіснування.

Головним завданням сьогодні є: боротьба всіх людей Землі проти втручання у внутрішні справи незалежних країн, відміна економічних санкцій, зокрема й проти іракського народу. Підраховано, що понад півтора мільйона людей померло в Іраку через економічні санкції. Щодня помирає більш як 400 дітей від недоїдання і нестачі медикаментів. Але Ірак не просить подачок, а хоче тільки взаємовигідного співробітництва з іншими країнами.

Україна також має значні можливості для взаємовигідного економічного співробітництва з Іраком. Є великий список економічних проектів, в яких зацікавлений іракський уряд. Перспективною вбачається двостороння співпраця у нафтовій та газовій промисловостях, будівництві доріг, елеваторів, іригаційних систем, бурінні свердловин для води, підготовці кадрів для Іраку в українських навчальних закладах.

Ми закликаємо збирати підписи громадян України для звернення до Ради Безпеки ООН з вимогою зняти блокаду з Іраку і в такий спосіб захистити суверенне право нашої держави вибирати собі партнерів у зовнішніх зносинах, не запитуючи не це дозволу в «забугорного дяді».

Пилип БУДЖИГАН,
Володимир ПЕТРЕНКО,
народні депутати України.

Президентові України
Леоніду Кучмі

Звернення

Прогресивні політичні партії світу стурбовані зростаючим напруженням в Іраку та навколо нього і, щоб звернути на це увагу людства, провести 17 січня День солідарності з іракським народом.

Десять років блокади Іраку, десять років знущань і геноциду проти іракського народу — заходи, не адекватні наслідкам війни Іраку з Кувейтом.

Лідери США та Великої Британії, головні ініціатори продовження санкцій проти Іраку, присвоїли право карати іракський народ. Про це свідчать також встановлені ними без дозволу ООН так звані безпольотні зони на півночі та півдні Іраку, постійне бомбардування в цих зонах іракських об'єктів, що призводить до численних жертв серед мирного населення.

Антигуманні санкції проти іракського народу призводять до постійного дефіциту продовольства і ліків, зростаючої смертності серед дітей та людей похилого віку.

Ірак звернувся до України з пропозицією підтримати його намагання скоріше зняти ембарго і готовий за це відкрити для українських підприємств свій ринок. Так заявив від імені керівництва Іраку перший заступник міністра закордонних справ пан Нурі аль Ваїс під час свого візиту до Києва наприкінці минулого року.

Для Іраку це важливо тому, що Україна стала непостійним членом Ради Безпеки ООН, а для України — тому, що глибока економічна криза породжує зростаюче безробіття.

Звертаючи на ці обставини Вашу увагу, від міжфракційного депутатського об'єднання «За зняття санкцій Ради Безпеки ООН з Іраку» вимагаємо:

— підтримати в Раді Безпеки ООН Ірак і його справедливі прагнення зняти блокаду;

— захистити іракський народ від геноциду.

А для України така міжнародна політика сприятиме створенню додаткових робочих місць, збільшенню надходжень до державного бюджету, зміцненню міжнародного авторитету нашої держави, дружби українського та іракського народів.

Народні депутати України
П. СИМОНЕНКО,
Н. ВІТРЕНКО,
Є. КИРИЛЬЧУК,
В. ПЕТРЕНКО.

Обличчя тисячоліть 2000

I. До 500 р.

Скопасіс (YI ст. до н. е.) — один із скіфських царів, учасник війни з персами на чолі з царем Даріем (зображення нема)

▲ *(Скіфська пектораль, фрагмент)*

II. 501—1000 рр.

◀ *Князь Ярополк (?—978) — правив у Києві з 969 по 978 рр. (з 969 по 972 — намісник Святослава Ігоровича)*

III. 1001—1500 рр.

Князь Володимир Мономах (1053—1125) — правив у Києві з 1113 по 1125 рр. ▶

◀ *Богдан Хмельницький (бл.1595—1657) — гетьман, один з ініціаторів відродження української держави в кордонах Русі Київської*

Андрій Шептицький (1865—1944) — глава греко-католицької української церкви ▶

◀ *Данило Заболотний (1866—1929) — президент АН України в 1928—29 рр.*

Олександр Білецький (1884—1961) — літературознавець, академік ▶

Митці Олексій Шовкуненко, Микола Глущенко, Тетяна Яблонська, Василь Касіян, Михайло Лисенко, Михайло Дерегус ▼

◀ *Василь Земляк (1923—1977) — письменник*

Микола Амосов (народ. 1913 р.) — хірург, академік ▶

(№ 6. Далі буде).

Ведучий рубрики Віталій АБЛІЦОВ.

Діти лікарні

Ними при живих батьках стали брати і сестри Панфілови

Рани суспільства

На просте запитання «Чиї ви?» вони відповіли б лише мовчанням. У якому й розгубленість, і несформовані ще в біль та сльози дитячі образи.

Будь-яку жінку вони звично називають «мама», думаючи, що так і треба. І готові подарувати щирі дитячі усмішки та прихильність будь-кому, хто лиш по-доброму обізветься... Кілька місяців п'ятеро дітей віком від п'яти місяців до одинадцяти років перебувають у дитячому відділенні Полтавської центральної районної лікарні. Рідна мати, тридцятирічна Анжела Панфілова, жодного разу тут не з'явилася.

Зрештою, і вдома вона з'являлася зрідка. Та й то напідпитку. Господарював найстарший з дітей — Олег. Хлопчикові одинадцять. Але почуєш його часом зовсім дорослі фрази, і, здається, ця дитина прожила ціле життя.

— Ми часто переїжджали. Були в Західній Україні. Мати ніде не прижилася. Татки — вони в нас різні — з нами не живуть.

Де вони — невідомо. І ось ми приїхали сюди, в село Квіткове. Нам дали квартиру. Але мати пила, гуляла. Її не було вдома. А їсти ж треба. Я сам готую. Я вмію все — прати і по господарству все роблю. Збирав на полі овочі... А то ще телят пас за плату. За меншими Саша вдома дивився, а я — на роботі... Чи ходив у школу? Ходив тільки в перший клас, в інтернат на Радянській у Полтаві. Мати тоді ще не такою була... Я скучаю за інтернатом! Там було добре... А за мамою? Ні, не скучаю. Я навіть бився з нею. Прийшла п'яна, почала на нас кричати: «Ви мені не потрібні!» Я кажу: «Напиши, що відмовляєшся від нас», а вона до мене з кулаками, і я її вдарив. Нам спокійніше, коли її немає...

Ось така жахлива правда про Олега, Сашка, Лілю, Оксанку і Настю.

Дільничну лікарку-педіатра стривожило, що жодного разу, коли приходила оглядати найменшу Настю, не було вдома матері. Занепокоїло й те, що дівчинка була дуже худенька. В п'ять місяців мала вигляд новонародженої. Ось так і опинилися Панфілови в лікарні. Босі, напівроздягнені діти, які ніколи не наїдалися досхочу.

— На них було боляче дивитися, — каже Тамара Іллівна Воробйова, завідуюча дитячим відділенням ЦПЛ. —Відмили, нагодували, розв'язали також питання про додаткове харчування. Речі збирали всією лікарнею. Діти непогані, нині здорові. Настя добре набирає вагу.

З'ясувалося, що ні в кого з дітей немає навіть свідоцтва про народження. Тільки на трьох менших є медичні картки. За час перебування Панфілових у лікарні їх не тільки підлікували, а й просто поставили на ноги, та ще й, як то кажуть, «узаконили».

Про Анжелу Панфілову діти казали тільки одне: «П'є, б'ється...» Виявляється, її добре знають у Решетилівському районі, де в селі Піщаному й тепер проживає мати Анжели — Марія Івженко. Батька немає. І мати, й дочка відомі працівникам Решетилівського райвідділу міліції. Характерно, що ніхто не згадав про них бодай одним добрим словом.

Якою буде доля братиків та сестричок Панфілових, котрі, неначе п'ять пальчиків однієї руки, навіть без тата й мами залишаються родиною? Нині оформляють усі необхідні документи на позбавлення материнських прав Анжели Панфілової.

Поки матеріал готувався до друку, діти Панфілови всією родиною стали вихованцями школи-інтернату № 2 імені Крупської м. Полтави. Анжела Панфілова до лікарні таки навідалася. Поплакавши трохи: «Як я вас довго шукала», знову надовго зникла.

Ірина КУРОЧКА.

Полтавська область.

Фото Миколи БЕЗНОСА.

Боремося з бідністю, відкладаємо на старість, телефонуємо до Кабміну...

Соціальна, комунальна та пенсійна системи з довгобудів мають перетворитися на об'єкти номер один

Прогноз-2000

Торік можновладці звели теоретичний фундамент соціального благоденства і добробуту для свого народу. І ось нині, в новому році, збираються зводити міцну стіну соціального захисту громадян від старості, бідності, незатребуваності...

Новий виконроб української «будови віку» дав зрозуміти, що соціальна, комунальна та пенсійна системи з довгобудів мають перетворитися на об'єкти номер один. Соціальне будівництво, як і раніше, очолює міністр соціальної політики і праці Іван Сахань. Він уже оголосив про наміри свого відомства цього року активно боротися з бідністю. Відповідна теоретична програма в уряду вже є. За словами міністра, на практиці борці прагнутимуть звести до мінімуму кількість громадян, які перебувають за межею бідності. («Межа» ця сьогодні обчислюється в 118,3 грн.). Схоже, такий гуманізм уряд збирається виявити за рахунок кардинального перегляду доходів громадян, щоб виявити справді бідних і допомогти їм адресно. Пропоновано, наприклад, враховувати доходи від присадибних господарств.

Утім, у ході реформ доведеться принести не одну жертву соціального добробуту, до якого всі так звикли. Далі зволікати з підвищенням плати за комунальний сервіс до ста відсотків уряд не має наміру. Про це заявив перший віце-прем'єр-міністр Юрій Єхануров. З одного боку, це одна з вимог Міжнародного валютного фонду, виконавши яку Україна має шанс отримати черговий транш кредиту. З другого боку, за словами Юрія Єханурова, зволікання з підвищенням комунальних тарифів подібне до смерті для вітчизняних виробників комунальних послуг.

Триватиме й тріумфальний похід пенсійної реформи. Втілювати її в життя пропоновано активно працездатному населенню віком від 30 до 40 років. Саме цим щасливчикам реформатори обіцяли старість за пенсійного комунізму. Але шлях туди довгий і дорогий. Персоніфіковані рахунки — ось ключик, що відчиняє двері безбідній старості. Ці рахунки уже наприкінці нинішнього року буде заведено на кожного громадянина України, навіть на безробітних. Але офіційних, зареєстрованих у державних центрах зайнятості. І на пенсійні рахунки цієї категорії нероб мимоволі щомісяця відраховуватиме Фонд зайнятості якісь там копійки. Отож нелегальним неробам рекомендовано (для їхньої ж користі) легалізуватися, бо в старості вам не буде з чого годувати себе. «Ну й чорт з ним!» — думає кожний другий працюючий мешканець нашої країни. Старість, коли-то ще буде, а нам тепер ось пожити б по-людськи... Чесно кажучи, цього ні старий, ні новий уряд пообіцяти не береться. Нинішній навіть радить постаратися жити скромніше, дивись, там ліпше буде. Цього року (не хочу лякати), але за всіма астрологічними прогнозами багатьом доведеться розпрощатися з деякими пільгами, що полегшують життя середньостатистичному громадянинові, — безплатний проїзд, неповна оплата комунальних послуг тощо.

А поки що кожний бажаючий і свідомий спостерігач ходу економічних реформ може зателефонувати до Кабміну за тел. 254-05-65 і висловитися про реформи, що їх проводять у країні. Віднині, з легкої вигадки Прем'єр-міністра Віктора Ющенка, досі амебні економічні перетворення стають «позвоночними» реформами...

Ольга ВАУЛІНА.

Скарбничка знань. І — розваг

Увага: діти!

Кожен із нас усвідомлює, що діти є тим маленьким пуп'янком, який потребує захисту і підтримки дорослих. Коли три роки тому в столиці було утворено молодіжний центр «Лідер» при Українському інституті соціальних досліджень, його організатори поставили за мету зацікавити дітлахів, навчити їх чогось корисного, допомогти у реалізації здібностей, сподіваючись тим самим уберегти від згубного впливу вулиці.

І хоча центр розташований у Жовтневому районі, сюди приїжджають діти з усього Києва. Отже, їм справді цікаво. А інакше й бути не може, бо тут працюють (причому зовсім безоплатно!) гуртки м'якої іграшки, моделювання сучасного одягу, малювання. Нещодавно з'явилися клуб волонтерів, молодіжної дипломатії, школа інструкторів літніх таборів. Як правило, в кожному гуртку навчаються до 15 чоловік. «Та найбільшу популярність, — розповідає завідувач навчального відділення центру «Лідер» Володимир Краштан, — має комп'ютерний клас, обладнаний десятьма машинами. З гуртківцями працюють кваліфіковані педагоги».

Час від часу в молодіжному центрі влаштовують дискотеки, відеоперегляди, тематичні вечори, зустрічі з ветеранами війни, молодими поетами. Неодноразово відбувалися художні виставки за участю випускників академії мистецтв.

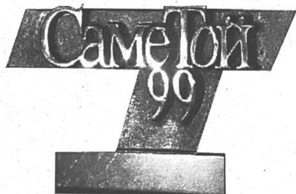
Фантазія педагогів центру невичерпна. Вони постійно вигадують щось оригінальне. Приміром, одного разу діти — майже без допомоги дорослих — приготували вареники, а потім пригощали ними гостей...

Незабаром у цьому приміщенні планують створити ще один центр — для роботи з дітьми-інвалідами. Деякі з них уже нині приходять сюди зі своїми батьками.

Не можна не згадати і про ще один важливий напрям діяльності «Лідера». Тут діють курси підвищення кваліфікації фахівців у справах сім'ї та молоді, психологів соціальних служб, педагогів різного профілю, а також школа молодих політиків. За період існування «Лідера» тут навчалися близько 600 чоловік.

Валентина ЮРЧИШИНА.

ЗАКРИТИЙ РЕЙТИНГ

Віктор Медведчук

Микола Азаров

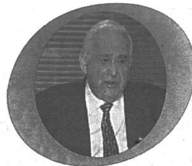

Ігор Бакай

Роман Безсмертний

Катерина Ващук

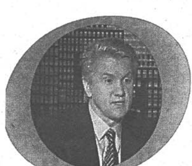

Олександр Волков

Степан Гавриш

Юхим Звягільський

Леонід Кравчук

Зиновій Кулик

Володимир Литвин

Михайло Погребинський

Олександр Роднянський

Михайло Рябець

Віктор Ющенко

клуб Саме той

За визначенням клубу «Саме той — 99»

У номер

Київ

Місто без околиць

(Початок на 1-й стор.).

У школі планують відкрити близько 25 гуртків. Зокрема, скульптури, кераміки, театральний, курси крою і шиття, комп'ютерні. Працюватиме чотири танцкласи, великий та малий концертні зали. Буде навіть їдальня. Якщо діти відчуватимуть потребу ще в якомусь виді мистецтва, то Олександр Олександрович пообіцяв допомогти відкрити нові гуртки. Аби це йшло на користь дітям.

На дитячу школу мистецтв покладають великі надії як на головний культурний осередок Ватутінського району. На жаль, відкривати такі заклади під силу далеко не кожному місту. А так хотілося б, щоб наші діти вчилися прекрасного.

Коли експресіям тісно, малюй їх!

Сьогодні у столичному музеї російського мистецтва відкрито виставку «Графіка німецького експресіонізму».

У перші, можливо, найексцентричніші десятиріччя XX століття експресіонізм був однією з течій, що вступила в суперечку з репрезентативним мистецтвом. Німецьких художників Пауля Клее, Франца Марка, Еміля Нольде, Ернста-Людвіга Кірхнера, Карла Шмідта-Роттлуффа цікавили уже не так фігуративні зображення, як особистісні емоції. А також — мова нових форм. Зокрема, графіка, лаконічна і не розпещена емоціями фарб, закликала до пошуку абсолютно інших засобів зображення чуттєвості. Як це вдавалося — демонструє експозиція. До слова, це — перший етап проекту «Експресіонізм у Києві», що його започаткував Гете-інститут. Окрім виставки, проект включатиме мистецтвознавчий семінар, відео- та кінопокази.

Стихія

За хуртовиною ховаються сильні морози

Пік цього снігового бенкету припаде якраз на сьогодні. Саме на 18 січня метеорологи прогнозують складні погодні умови, хуртовини, пориви вітру 15—20 м/с, у західних областях на Прикарпатті, в Донбасі та в Криму — до 25 м/с, на високогір'ї Карпат — до 40 м/с. На дорогах ожеледиця і снігові замети.

Як повідомила редакцію заступник начальника Гідрометцентру Раїса Сосновська, Україна разом з Прибалтикою та Білоруссю опинилася у зоні циклону, який пересувається з півночі. В результаті по нашій країні на всю міць гуляє сильний вітер, який несе з собою тонни мокрого снігу.

Учорашній понеділок укотре не зрадив власній репутації нелегкого дня. З самого ранку країну несподівано засипав мокрий сніг, не обіцяючи (принаймні, мешканцям великих міст) нічого, окрім неприємностей: автомобільні пробки на магістралях, зриви ліній електропередач, перебої теплопостачання. У столиці, зокрема, на дорогах та тротуарах лежить ще «торішній» сніг. Зволікаючи з його прибиранням, київські комунальні служби тепер мають подвійний клопіт.

Вже 19 та 20 січня інтенсивність опадів зменшиться, а вітер дещо стихне. Втім, розслаблятися не варто, бо на зміну хуртовині прийде мороз: 20—22 січня очікують значне похолодання. Температура повітря вночі впаде до 10—15 градусів морозу, в Карпатах — до 16—22, а вдень термометр показуватиме 5—10 градусів морозу.

Фото Юрія ВЕНГЕРЕША.

Прем'єра

Тенденції

Уряд має намір запровадити мораторій на приріст зовнішніх запозичень

(Початок на 1-й стор.).

За словами В. Ющенка, бюджет-2000 присвячено досягненню двох цілей: 1) визнанню центральною владою того факту, що нинішній рівень концентрації фінансів у державі призводить до колосальних диспропорцій у фінансовій політиці та є неефективним і 2) створенню системи соціальної політики, яка дасть змогу повністю і вчасно виплачувати пенсії та зарплати. Проблема лише в тому, як цього досягти. Глава уряду вважає, що реалізацію цих завдань можна забезпечити лише через принципово новий бюджетний процес, але на наявній податковій базі просто неможливо змоделювати нову, в тому числі регіональну, бюджетну політику. Саме тому потрібно поряд з бюджетом ухвалити низку законів, які зможуть ліквідувати конфлікт між владою та бізнесом — високий рівень податків та вузька база оподаткування, що загнало бізнес у тінь (за різними даними, до 50 відсотків ВВП) та у бартер (до 40 відсотків операцій офіційної економіки). Отже, у 2000 році уряд, по-перше, планує відмовитися від деяких податків, які безпосередньо тиснуть на бізнес (приблизно на 2—2,5 млрд. грн.), скасувавши водночас низку пільг. По-друге, відмовитися від кредитування Мінфіну Нацбанком. В. Ющенко запевнив: коли вдасться дотриматися цього принципу, буде ліквідовано головний чинник дестабілізації українських грошей, адже саме пряме емісійне кредитування Мінфіну для покриття дефіциту бюджету та кредитування купівлі облігацій внутрішньої державної позики Мінфіном (який ніколи не повертав НБУ своїх боргів) становили для гривні найсерйознішу загрозу. Вивільнені у такий спосіб 2,5 млрд. грн. кредитних ресурсів можна буде спрямувати в реальну економіку, зокрема в аграрний сектор. По-третє, уряд хоче запровадити касовий механізм виконання бюджету. Операційним банком Мінфіну має стати Держказначейство (щоб бюджетні гроші не «крутилися» численними комерційними посередниками). Як виняток деякі операції буде переведено до НБУ. Це стосуватиметься тих структур, де з географічних чи якихось інших причин неможливо застосувати казначейське обслуговування.

По-четверте, уряд планує запровадити таку систему бюджетного фінансування, за якої 100 відсотків бюджетних ресурсів проходитимуть через Мінфін. Насамперед це стосується спеціальних фондів бюджету-2000. І по-п'яте, у планах уряду — запровадження мораторію на приріст зовнішніх запозичень та розв'язання проблеми боргу-2000. В. Ющенко запевняє, що Кабмін уже опрацював технологію, яка має забезпечити обслуговування боргів-2000.

Стосовно фінансування місцевих бюджетів, то за словами глави уряду ця позиція поки що відкрита для дискусій. Остаточне рішення буде прийняте після консультацій із головами облдержадміністрацій. Але, на його думку, найоптимальнішим є принцип, який створює мотиви для приросту фінансових ресурсів. Така мотивація з'явиться тоді, коли певна частка накопичених фінансових ресурсів залишатиметься в регіоні. Причому насамперед це вигідно регіонам-донорам. Водночас В. Ющенко зазначив, що з урахуванням усіх нюансів (зокрема, відмова центру від такого традиційного ресурсу, як дефіцит бюджету) рівень фінансування регіонів у 2000 році навіть вищий, ніж у 1999-му. Просто нинішній рік буде напруженим і для центру, і для регіонів. Але саме таку ціну маємо заплатити за попередні помилки.

Сергій ЛАВРЕНЮК.
Фото Олександра КЛИМЕНКА.

Прогулянка білого коня

Минулої п'ятниці столичний Театр на Подолі святкував своє 20-річчя. Ця унікальна спільнота майстрів зуміла зберегти мистецьку гідність у немислимих умовах. Театр тричі переформовували і навіть зливали з іншими колективами, проте він не просто вижив, а й зберіг за собою власне місце в культурному просторі.

Керівник театру Віталій Малахов з акторами

Навіть для нових самовпевнених театральних «зірок» Театр на Подолі лишається авторитетним (зокрема, Андрій Жолдак після всіх своїх тріумфів ставить нову виставу саме тут).

Значення цього театру для нашої культури вимірюється не кількістю поставлених вистав (їх якраз небагато), а саме рідкісним умінням зберегти себе живим у часи катастрофічних для мистецтва змін. Уміння справді рідкісне, адже не випадково хтось із гостей здивовано запитав, дивлячись на веселу компанію: «Скільки ж їм було, коли вони починали?!».

... Свято було сімейним, журналістів не запрошували, однак і не проганяли, так і з'явився оцей знімок — керівник театру Віталій Малахов з акторами Бойком та Славинським. Над знімком у театрі, можливо, дуже сміятимуться, бо Малахову невластиві однозначні керівні жести. Між іншим, вечір завершився карнавальним «зняттям» Малахова з бутафорського білого коня.

Віталій ЖЕЖЕРА.
Фото Олександра КЛИМЕНКА.

Помовчимо й погляньмо в небеса

Учора опівдні в Будинку кіно Київ прощався з 49-річним актором Сергієм Івановим — знаменитим Кузнечиком з фільму «У бій ідуть самі старики». А за кілька днів перед тим пішов з життя ще один з героїв того фільму — 46-річний Сергій Підгорний, що грав там роль Смуглянки. Отже, що двоє поповнили небесну ескадрилью, приєднавшись до свого командира Леоніда Бикова.

Спорт

На арені цирку — «Парад чемпіонських поясів»!

Бокс. Невгамовна людина, президент Національної ліги професіонального боксу України (НЛПБУ) Михайло Зав'ялов організував черговий фестиваль боксу «Парад чемпіонських поясів», який відбудеться 21 січня в приміщенні Київського цирку.

Слід сказати, що все це Михайло Михайлович робив не самотужки. Величезну роботу провів почесний президент НЛПБУ, народний депутат України, майстер спорту з боксу і супервайзер майбутнього турніру Станіслав Сафронов. До речі, група депутатів ВР із фракції «Батьківщина» були активними дійовими особами в підготовці боксерського фестивалю.

Боїв буде вісім. Однак виокремимо з них два: поєдинок за звання чемпіона світу за версією WBF в категорії 66,68 кг між українцем Олександром Ветухом, який усі свої зустрічі виграв нокаутом, і американцем Генрі Х'юджісом зі штату Огайо. Великий інтерес також до суперечки за титул інтерконтинентального чемпіона за версією WBA у вазі 76,2 кг між кандидатом медичних наук, іванофранківцем Віталієм Копитком і ще одним представником США — Террі Фордом зі штату Вісконсін.

Гадаю, що глядачам принесе велике задоволення побачити на рингу дворазового чемпіона Європи у важкій вазі, маріупольця Олександра Гурова і першу в історії континенту європейську чемпіонку, киянку Аліну Шатернікову (48 кг), котрі проведуть рейтингові бої. Нарешті, очікується гостра боротьба ще в одному рейтинговому поєдинку в категорії 69,85 кг між чемпіонами України та Нігерії — Віктором Фесечком та Джорджем Облою.

Динамівки крокують далі

Баскетбол. І в другому, напрочуд драматичному, поєдинку 1/8 фіналу Кубка Ронкетті київські динамівки виграли в болгарського клубу «Монтана» — 60:59 (28:29) (перший матч — 70:65) і продовжать боротьбу в змаганні.

Віктор БРАНИЦЬКИЙ.

Редактор номера Володимир КРАСНОДЕМСЬКИЙ.
Перший заступник головного редактора Анатолій ГОРЛОВ.
Редколегія: Олександр БІЛИК, Леонід БРОВЧЕНКО, Віталій ЖЕЖЕРА, Володимир КРАСНОДЕМСЬКИЙ, Світлана ПИСАРЕНКО, Анатолій СОЛОНСЬКИЙ, Віталій СУДДЯ.
Головний редактор Сергій ПРАВДЕНКО.

Свідоцтво про реєстрацію періодичного друкованого видання — КВ № 1 від 26.05.1994 р.

Газета виходить 5 разів на тиждень (крім неділі й понеділка) українською і російською мовами. Індекс 60955. Загальний тираж 175686.

Комбінат друку видавництва «Преса України». 03047, Київ-47, проспект Перемоги, 50

Зам. 0311008.
1 2 3 4 5 6 7 8 9 0

Засновник і видавець — Верховна Рада України

Голос України

Газета виходить з 1 січня 1991 року.
Адреса ВР України: 252019, м. Київ-19, вул. М. Грушевського, 5.
Адреса редакції: 03047, Київ-47, вул. Нестерова, 4.
ТЕЛЕФОНИ: для довідок —441-88-23; телефакс —224-72-54; відділ реклами —441-86-50, 441-89-34, 441-89-44; телефакс —449-85-62.
E-mail: sekret@golos.relc.com